

รชชาติแห่งการกอบโกย

The taste of the grab

T120934

นางสาวสุรีพร เสี่ยงหวาน

SUREPORN SIANGHWAN

๒๗.
๗ 866๖
2553-2554

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....120934.....
วัน, เดือน, ปี: 3 เดือน 2555

b. 1๒๖๙๒๖๘๖
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 2554

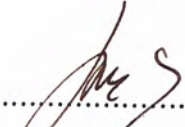
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

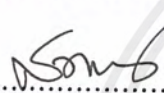
..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์เชชา วราชน)

กรรมการ

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กันจมา คำโสภี)

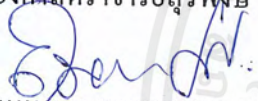
กรรมการ

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

กรรมการ

..... กรรมการ
(อาจารย์ถนอมนวล เดชาคณีวงศ์)

กรรมการ

..... กรรมการ
(อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล)

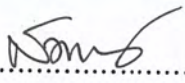
กรรมการ

..... กรรมการ
(อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

กรรมการ

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

กรรมการและเลขานุการ

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	รสชาติแห่งการกอบโกย
	The taste of the grab
ชื่อ	นางสาวสุรียพร เสียงหวาน
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553-2554
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

ท่ามกลางสภาพการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลงที่ก่อตัวขึ้นอย่างเจียบเจียบได้ผืนดินและเหนือบรรยากาศปกคลุมโลก สรรพสารกำลังทำหน้าที่ตามธรรมชาติ หากตัวแปรบางอย่างที่ก่อเกิดและเปลี่ยนแปลงจากเดิมส่งผลออกมาเป็นมหกรรมแห่งความวิบัติเหนือความคาดหมาย ด้วยว่า ณ โลกปัจจุบันผู้คนส่วนใหญ่หลงใหลในวัตถุและความเจริญรุดหน้าทางเทคโนโลยี มนุษย์ให้ความสำคัญในการสร้างสิ่งทีเื้ออำนวยการความสะดวกสบายของชีวิต การครอบครองและบริโภคนิยม โดยไม่สนใจผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับธรรมชาติ ทั้งๆ ที่ธรรมชาติคือผู้ให้ชีวิต ธรรมชาติเมื่อถึงวันที่ได้อิสรภาพจึงกลับมาเป็น “ผู้กระทำ” (ธรรมชาติ) เพื่อเรียกร้องทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยถูกพรากจากไป ในขณะที่โลกกำลังเข้าสู่วิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อน มหันตภัยธรรมชาติแผ่นดินไหว ภูเขาไฟปะทุ น้ำแข็งถล่ม ไฟไหม้ป่า อุทกภัย ฯลฯ ซึ่งทั้งหลายทั้งปวง ล้วนคือผลพวงจากความบกพร่องในหน้าที่ ของการเกิดมาเป็นมนุษย์

สิ่งที่ข้าพเจ้ากล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้ข้าพเจ้านำแนวความคิดเสนอเป็นโครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “รสชาติแห่งการกอบโกย” ซึ่งข้าพเจ้าได้พบเห็นสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับการเอารัดเอาเปรียบธรรมชาติของมนุษย์ในสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ส่วนตน ข้าพเจ้าจึงทำการเก็บข้อมูล และนำมาพัฒนาภาพร่าง และเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ ตลอดจนขยายเป็นผลงานจริง โดยทั้งหมดนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น ซึ่งใช้กรรมวิธีภาพพิมพ์ เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรด (Etching) โดยการใช้แผ่นทองแดง (Copper Plate) เป็นแม่พิมพ์ พร้อมทั้งได้ทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุ วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของภาพ ซึ่งข้าพเจ้าได้ปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาภายในชิ้นงานนั้นๆ จนเกิดความสมบูรณ์ ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์แก่ผู้ศึกษาและผู้สนใจในแนวทางของศิลปะที่มีลักษณะเช่นเดียวกับข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึง พระคุณบิดามารดาและครอบครัวของข้าพเจ้า อันเป็นผู้ให้กำเนิด และให้ความรัก อีกทั้งเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงคุณงามความดี ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่าน ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทางศิลปะวิทยาทั้งหลายแก่ข้าพเจ้า ทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ฝึกฝนและเรียนรู้ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา จากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ สุรพงษ์ สมสุข ผู้ซึ่งให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติและวิธีแก้ไขปัญหาทุกขั้นตอน ตลอดจนการเรียบเรียงศิลปะนิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณประสบการณ์ชีวิต ความผิดพลาดต่างๆ ที่เข้ามาหล่อหลอม ทำให้ข้าพเจ้าเข้มแข็ง ยืนหยัดต่อสู้ และพร้อมที่จะรับมือต่อปัญหา จนประสบเป็นความสำเร็จดังเช่นทุกวันนี้

นางสาว สุรพร เสียงหวาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1-3
ความสำคัญของโครงการ	4
วัตถุประสงค์ของโครงการ	5
ขอบเขตของโครงการ	5
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอิทธิพลทางศิลปะที่มีผลต่อการสร้างสรรค์	6-7
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม	7-12
3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	13
แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน	13
การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์	14
การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล	14-15
การสร้างภาพร่าง	15
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	16-21
กระบวนการสร้างงาน	22-26
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	27-32
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	33-37
5 บทสรุป	38
ปัญหาและข้อเสนอแนะ	39
บรรณานุกรม	40
ผลงานศิลปะ	41-45
ประวัติผู้เขียน	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ภาพประกอบอิทธิพลจากสื่อภาพยนตร์	8-9
2. ภาพประกอบผลงานของศิลปิน	11-12
3. ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง ชุดที่ 1	16-17
4. ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง ชุดที่ 2	18-19
5. ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง ชุดที่ 3	20-21
6. ภาพวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2	33
7. ภาพวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 4	35
8. ภาพผลงานศิลปะชื่อ “The Angry of Poseidon”	35
9. ภาพผลงานศิลปะชื่อ “The last of thirst”	36
10. ภาพผลงานศิลปะชื่อ “Hot and spicy”	37
11. ภาพผลงานศิลปะชื่อ “Herculaneum”	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

นับวันภัยธรรมชาติในทั่วทุกมุมโลกจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เปรียบเสมือนสัญญาณแห่งความหายนะที่จะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วทุกมุมโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจของโลกอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง ปรากฏการณ์การทำลายล้างครั้งใหญ่ของธรรมชาติต่อมวลมนุษยชาติ ล้วนเกิดมาจากผลกระทบจากภาวะ โลกร้อน หรือภาวะเรือนกระจกที่ห่อหุ้มโลกใบนี้ไว้ จนคลื่นความร้อนจากดวงอาทิตย์ไม่สามารถกระจายหรือสะท้อนกลับออกไปได้ จากฝีมือของประเทศอุตสาหกรรมที่พัฒนาแล้ว ที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน และไนตรัสออกไซด์ จากโรงงานอุตสาหกรรมท่อไอเสียรถยนต์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่มนุษย์สร้างให้กับตนเอง (THAI COMMERCE. 2553 : 16) ในศตวรรษที่ 20 ก๊าซเหล่านี้ถูกสร้างด้วยน้ำมัน มนุษย์ อันมีสาเหตุจากการพึ่งพิงพลังงานเชื้อเพลิงคาร์บอนอย่างมหาศาล โดยเฉพาะถ่านหิน และน้ำมัน ในปี ค.ศ. 1990 มนุษย์ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ปริมาณราว 16,000 ล้านเมตริกตัน ขึ้นสู่บรรยากาศ และพุ่งขึ้นเป็น 25,000 ล้านในราวปี ค.ศ. 1999 ใน 2-3 ทศวรรษสุดท้ายความเข้มข้นของคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศเพิ่มขึ้นราว 25% (เจมส์ มาร์ติน. 2553 : 161) มนุษย์ให้ความสำคัญในการสร้างสิ่งทีเอื้ออำนวยให้กับความสะดวกสบายของชีวิตตัวเอง โดยไม่สนใจผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสภาพธรรมชาติ ทั้งๆ ที่ธรรมชาติคือผู้ให้ชีวิต วันนี้ดูเหมือนว่าธรรมชาติได้หันกลับมาทวงสิ่งที่เขาต้องสูญเสีย เพื่อการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์พร้อมดอกเบี๋ย ซึ่งไม่ใช่เม็ดเงิน แต่เป็นชีวิตของมนุษย์ ในทุกซอกมุมของโลกที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติรูปแบบต่างๆ ที่มีแนวโน้มจะหนักหน่วงรุนแรงและยากแก่การควบคุม

จากการวิจัยสภาพอากาศพบว่า ภัยธรรมชาติที่กำลังเกิดขึ้นมาจากปัจจัยในเรื่องภาวะ โลกร้อน ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ไม่ว่าจะเป็นพายุแคทรินาที่ถล่มเมืองนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา แบบไม่ทันตั้งตัว นำความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน รวมทั้งคลื่นความร้อนที่คร่าชีวิตผู้คนในประเทศยุโรปจำนวนมาก คาดการณ์กันว่า ในศตวรรษที่ 21 การสะสมของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อภาวะ โลกร้อน ทำให้อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นเป็น 1.4-5.8 องศาเซลเซียส ระดับน้ำทะเลจะสูงขึ้น 0.09-0.88 เมตร จากการสำรวจพบว่าประเทศที่ส่งก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกมามากที่สุดนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 คือ สหรัฐอเมริกา ประมาณ 186,100 ล้านตัน รองลงมาคือสหภาพยุโรปราว 127,800 ล้านตัน รัสเซียตามมาเป็นอันดับสาม 368,400 ล้านตัน และจีนประเทศมหาอำนาจใหม่ทั้งทางเศรษฐกิจและทหารตามเป็นอันดับสี่ 57,400 ล้านตันประเทศที่เจริญแล้วเหล่านี้ล้วนเป็นประเทศที่เป็นบ่อเกิดสำคัญ ที่ทำให้เกิดภาวะ

โลกร้อน โดยผลกระทบนี้ไม่ได้ตกอยู่กับประเทศเหล่านี้เท่านั้น แต่มันแผ่ขยายอาณาเขตออกไปทั่วทั้งภูมิภาคของโลก (THAI COMMERCE. 2553 : 16)

จากการเก็บข้อมูลระหว่างปี 2532-2545 ประเทศไทยของเราต้องสูญเสียเม็ดเงินงบประมาณสูงถึง 70,000 ล้านบาท ในการใช้จ่ายจากภัยพิบัติจากธรรมชาติ ในเรื่องภัยแล้ง น้ำท่วม และพายุ นอกเหนือจากผลกระทบที่เกิดจากคลื่นยักษ์สึนามิที่ยังไม่จางหายไปจากความรูสึกของคนไทย

ดร.ธรรณัธราชค์ นาวาสวัสดิ์ อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะประมง กล่าวว่าผลกระทบจากภาวะโลกร้อน มีผลต่อเนื่องกับทะเลโดยตรงโดยเฉพาะกับปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่องหลายครั้ง ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา น้ำทะเลในฝั่งทะเลอันดามันเย็นลง ในช่วงเดือนธันวาคม-เมษายน เพราะน้ำในเขตพื้นที่ทะเลลึก เคลื่อนตัวเข้าสู่พื้นที่ใกล้ฝั่ง นอกจากนี้ ยังนำตะกอนขุ่นจากทะเลลึกมาด้วย ส่งผลให้แพลงตอนที่อยู่ในเขตน้ำตื้น เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เวลาเล่นน้ำทะเลจึงรู้สึกรู้สึกว่าน้ำเย็น ขุ่น และคัน เนื่องจากพิษของแพลงตอนบางชนิด นอกจากนี้ยังเกิดปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาว ทำลายวงจรชีวิตในท้องทะเลไม่น้อยทีเดียว

ในอดีตทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้ภัยธรรมชาติต่างๆที่เกิดขึ้น มีความรุนแรงไม่มากนัก หรืออาจเกิดขึ้นนานๆ ครั้ง แต่ในปัจจุบัน ภัยธรรมชาติทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นและเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นอุทกภัย วิกฤติ ความแห้งแล้ง มลภาวะของอากาศเสีย ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย และเสื่อมโทรมลง ทำให้ขาดความสมดุลในการปกป้องและบรรเทาภัยจากธรรมชาติ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดการสูญเสียของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนชีวิตและทรัพย์สิน เหล่านี้ ก็คือ “มนุษย์”

ทั่วโลกมีป่าไม้ชนิดแตกต่างกันมากมาย ครอบคลุมพื้นที่ราว ร้อยละ 30 ของพื้นที่ดินทั้งหมด ป่าไม้เป็นระบบนิเวศที่มีต้นไม้และไม้ดอกเป็นหลัก เป็นระบบนิเวศที่มีการพัฒนาสูงสุดถึงจุดสมดุล ดังนั้น ป่าไม้จึงเป็นระบบนิเวศที่รวมมวลชีวภาพไว้ได้มากมาย อีกทั้งยังเป็นแหล่งที่ผลิตพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ชนิดใหม่ๆ ได้เร็วและมีความหลากหลายสูงด้วย จะเห็นได้ว่าป่ามีความสำคัญต่อระบบนิเวศของโลกอย่างมาก ป่ายังเป็นตัวการสำคัญในการสร้างวัฏจักรของคาร์บอนไดออกไซด์ ไนโตรเจน และออกซิเจน เป็นผู้สร้างฮิวมัสหรืออินทรีย์วัตถุให้แก่ดิน ช่วยป้องกันการสึกกร่อนของดิน ป้องกันไม่ให้ทะเลสาบหรือแม่น้ำล้นล้นเงินด้วยตะกอน เป็นตัวช่วยรักษาอุณหภูมิของโลก ช่วยคุมปริมาณน้ำฝน หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นผู้กำหนดภูมิอากาศนั่นเอง

มนุษย์มีความใกล้ชิดกับธรรมชาติมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ อาชีพแรกๆ ของมนุษย์ได้แก่ การล่าสัตว์และการเก็บของป่า ซึ่งป่าสามารถสนองความต้องการให้แก่มนุษย์ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ปัจจุบันมนุษย์ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติได้มากมาย ทั้งนำมาก่อสร้างอาคารบ้านเรือน เป็นพื้นที่ให้พลังงาน ให้ความอบอุ่นในฤดูหนาว ให้ร่มเงาพักอาศัย นอกจากนี้ยังให้ผลผลิตด้านเชื้อไม้และทางเคมีอื่นๆ นับเป็นพันๆ ชนิด เช่น กระดาษชนิดต่างๆ วัตถุที่ทำฉนวนไฟฟ้า พลาสติก สิ่งทอ วัตถุระเบิด สีทาบ้าน ยารักษาโรค ฯลฯ

ภายใต้กระแสสังคมบริโภคนิยมที่ครอบงำกระบวนการความคิด การใช้ชีวิตของมวลชนทุกหย่อมหญ้าอย่างปราศจากกำลังต้านทาน การพัฒนาตามระบอบทุนนิยมที่จับกลุ่มมวลชนให้ยินยอมอำพันตอบรับการกว้านกลืนกินทรัพยากรธรรมชาติ และยอมตกเป็นเครื่องมือของประเทศมหาอำนาจในการดูดกลืนเลือดมนุษย์ด้วยกันอย่างจางาน

เหล่านี้ คือคลื่นความเสียหาย คือภัยร้ายจากการบริโภค ความไม่รู้จักพอของมนุษยชาติ ที่ได้ทิ้งร่องรอยให้เห็นไว้ในวิกฤติที่โลกกำลังประสบอยู่ ทั้งภาวะโลกร้อน มหันตภัยธรรมชาติ แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ไฟไหม้ป่า อุทกภัย ฯลฯ ซึ่งทั้งหลายทั้งปวง ล้วนคือผลพวงจากความบกพร่องในหน้าที่ ของการเกิดมาเป็นมนุษย์!

ชะตาโลกในอนาคตจึงไม่ใช่เรื่องเศรษฐกิจที่จะสร้างความร่ำรวยให้กับประเทศที่เจริญแล้วเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากภัยธรรมชาติในรูปแบบต่างๆ ที่นับวันจะทวีความรุนแรงหนักหน่วงและยากแก่การคาดเดาเพื่อรับมือ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ต้องใช้เม็ดเงินจำนวนมหาศาลในการเยียวยาแก้ไข ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจของโลกอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง เศรษฐกิจของโลกยุคใหม่ไม่ใช่ระบบทุนนิยมและเศรษฐกิจเสรีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่เป็นการประสานความร่วมมือรักษาสันติภาพของธรรมชาติให้คืนกลับมา

วันสิ้น โลกจึง ไม่ได้เป็นเพียงคำพูดลอยๆ หรือความรู้สึกในภาพยนตร์เท่านั้น แต่มันคือโลกของความเป็นจริง ที่คนทั้งโลกต้องเผชิญหน้าร่วมกันนับจากนี้ไป มันอาจจะไม่เกิดขึ้นในวันนี้หรือในช่วงอายุของคนรุ่นนี้ แต่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นในอนาคตของคนรุ่นลูกหลาน หรือคนในรุ่นถัดๆ ไปอย่างแน่นอน พวกเขาจะต้องมาแบกรับกับชะตากรรมอันโหดร้ายในสิ่งที่ตัวเองไม่ได้เป็นผู้ก่อ หากคนในโลกปัจจุบันไม่ร่วมมือร่วมใจกันแก้ไขข้อผิดพลาดในอดีตของตัวเอง

(THAI COMMERCE, 2553 : 17)

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ก่อนจะถามว่าการเข้าสู่ศตวรรษใหม่ ตั้งแต่ปี 2000 เป็นต้นไป สภาพแวดล้อมของโลกจะเป็นอย่างไร จะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด ก็คงต้องย้อนกลับไปดูว่าในอดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นรอยเชื่อมต่อระหว่างศตวรรษเก่าและใหม่เสียก่อนว่า ในแต่ละยุคสมัย ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ มักจะมีจุดหักเหเล็กน้อย ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่เสมอ นับตั้งแต่มนุษย์ใช้ประโยชน์จากไฟฟ้าได้เป็นครั้งแรก มาเป็นสังคมบริโภคเก็บกักตุนอาหาร จนถึงปัจจุบันที่เทคโนโลยีไปไกล จนสามารถสร้างฐานหุ่นยนต์บนดาวอังคาร ตลอดจนการค้นคว้าวิจัยอะตอม มนุษย์ต่างก็สามารถปรับตัวให้ทันกับกระแสที่วิ่งวนอยู่ได้ตลอดเวลา แต่เราคงจะลืมไปว่า ไม่ได้มีเพียงมนุษยชาติเท่านั้น ที่ได้รับผลจากการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งพืชและสัตว์ต่างก็ได้รับผลกระทบกันถ้วนหน้า ซึ่งกระบวนการนี้ที่ดำเนินไปอย่างไม่มีวันย้อนกลับมาได้อีกแล้ว หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความไม่รู้จักพอของสัตว์ที่เรียกตัวเองว่า “มนุษย์” ก็เป็นได้ ที่นำพาทุกสิ่งทุกอย่างมาจนถึงวันนี้ วันที่มนุษย์แย่งชิงเอาเปรียบทรัพยากรธรรมชาติ ตักตวง กอบโกยเพื่อแสวงหาผลประโยชน์กันอย่างเต็มที่ โดยไม่รู้จักคำว่า “พอเพียง” (เอกชัย ภูมมาลา. 2549 : 1)

สำหรับประเทศไทยและคนไทย เราควรจะตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของธรรมชาติ แม้ว่าเราจะเรียนรู้ และได้รับเทคโนโลยี ในการควบคุมธรรมชาติจากตะวันตกก็ตาม แต่เราต้องไม่หลง จนคุณแคลนธรรมชาติว่าถูกเราควบคุม ดังจะเห็นว่าจากกรณีสึนามิ แผ่นดินแยกและน้ำท่วม ล้วนสะท้อนให้เราเห็นว่า ยามที่ธรรมชาติพิโรชขึ้นมาก็สามารถสร้างความเสียหาย และทุกข์ยากให้แก่เราได้ในช่วงพริบตาและพื้นที่ทันใด จริงอยู่ที่กระบวนการเทคโนโลยีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับอนาคต แต่เราต้องใช้มันบนพื้นฐานของการเคารพธรรมชาติ เราไม่ควรพยายามแทนที่ภูมิปัญญาที่มีวิวัฒนาการผ่านมาหลายล้านปีด้วยเขาวงกตปัญญาของมนุษย์ แต่ควรใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติ (เจมส์ มาร์ติน. 2553 : 55) ฉะนั้น เราต้องไม่ประมาทและหาหนทางแก้ไขตั้งแต่เนิ่นๆ เพื่อที่จะได้ทันแก้ไขเหตุการณ์ได้ในยามที่เกิดปัญหาจากธรรมชาติ

ตราบกระทั่งทุกวันนี้ เราตักตวงประโยชน์จาก “สาธารณสมบัติ” ของโลกไปตั้งมากมาย เพราะดูที่ว่าสมบัติสาธารณะมีจำนวนมหาศาล และไม่มีวันหมดสิ้น ไม่ว่าจะเป็นอากาศที่เราหายใจ ป่าที่ป่าฝนและมหาสมุทร ทว่าปัจจุบันเทคโนโลยีทำให้เราสามารถทำลายทรัพยากรล้ำค่าเหล่านี้ได้ เมื่อจำนวนประชากร ความมั่งคั่งร่ำรวย และความมุ่งหวังที่จะแสวงหาประโยชน์ มีเพิ่มมากขึ้นตาม เดิมที “ โสภนาฏกรรมของสาธารณสมบัติ ” เกิดในหมู่บ้านที่ชาวบ้านทุกคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน หากแต่ปัจจุบัน โสภนาฏกรรมได้ถูกลามไปทั่วทั้งโลกแล้ว (เจมส์ มาร์ติน. 2553 : 58)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มนุษย์มีสติ และตระหนักถึงภัยจากภาวะโลกร้อน หากแต่ไม่หวั่นวิตกไปกับการเปลี่ยนแปลง และเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
2. เพื่อให้มนุษย์ตระหนักว่าทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่นั้น ควรใช้อย่างจำกัดและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
3. เพื่อแสดงผลของการไม่ให้ความสำคัญกับธรรมชาติของมนุษย์ จากการปล่อยปะละเลยกับปัญหาที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบในอนาคต หากมนุษย์ยังคงเห็นแก่ตัว คั่งเช่นปัจจุบัน มนุษย์ก็จะต้องได้รับบทลงโทษอันเลวร้ายจากธรรมชาติในที่สุด
4. เพื่อส่งเสริมให้มนุษย์ในสังคม เกิดพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม รู้จักคิดตัดสินใจอย่างเหมาะสมในการลงมือทำกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตของโครงการ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องทำความเข้าใจในถึงเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ตลอดจนกรรมวิธีการสร้างงานเป็นอย่างดีเสียก่อน แล้วจึงกำหนดขอบเขตของการสร้างผลงานขึ้น เพื่อจะสามารถเห็นภาพรวมของการสร้างสรรค์ได้ชัดเจนขึ้น ขอบเขตของงานแบ่งเป็นข้อๆ ดังนี้

1. เนื้อหา ต้องการเสนอให้เห็นว่าเดิมทีธรรมชาติเป็นฝ่ายถูกกระทำ ตกอยู่ใต้อาณัติแห่งการเอารัดเอาเปรียบในทุกวิถีทาง ทรานเมื่อถึงวันที่ได้รับอิสรภาพจึงกลับกลายมาเป็นผู้กระทำ เพื่อเรียกร้องทุกสิ่งทุกอย่างจากมนุษย์ นำเสนองานลักษณะสะท้อนภาพมนุษย์ที่ถูกภัยธรรมชาติกลืนหาย ใช้หนักสื่อถึงสิ่งมีชีวิตที่จะมาแทนที่มนุษย์ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมของบ้านเมือง ซึ่งเดิมทีมนุษย์เป็นผู้อยู่อาศัย
2. นำเสนอผลงานผ่านรูปทรงที่มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขตัดทอนในรูปแบบศิลปะที่เรียกว่า ศิลปะแฟนตาซี (Fantasy art)
3. กรรมวิธีการสร้างงานศิลปะ เสนองานในรูปแบบภาพพิมพ์ เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรดด้วยการใช้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์ (etching)
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
 - 4.1 “The Angry of Poseidon” ขนาด 80 x 110 เซนติเมตร
 - 4.2 “The last of thirst ” ขนาด 120 x70 เซนติเมตร
 - 4.3 “Hot and spicy” ขนาด 120 x70 เซนติเมตร
 - 4.4 “Herculaneum” ขนาด 80 x110 เซนติเมตร

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอิทธิพลทางศิลปะที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นผลงานที่มีความสมบูรณ์นั้น ต้องประกอบด้วย ส่วนต่างๆ มากมาย และส่วนประกอบหนึ่งซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ การค้นหาข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้มาจากเรื่องราวความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รวมถึงข้อมูลที่ได้มาจากการค้นคว้า หรือมาจากลักษณะอื่นๆ ข้อมูลที่หามาได้จะถูกเลือกสรร จัดสรรและคัดสรรตามความจำเป็นให้เหมาะสมต่อการใช้งานและแสดงออก ซึ่งปรากฏอยู่ในภาพผลงานศิลปะแต่ละชิ้นงาน ข้าพเจ้าจึงจำแนกแหล่งที่มาของข้อมูล วิธีการค้นหาและรวบรวมข้อมูล เพื่อประโยชน์ของการสร้างสรรค์ผลงานไว้ดังนี้คือ

ข้อมูลที่ได้รับจากข่าวสารและโทรทัศน์

ข้าพเจ้าได้รับรู้ ได้เห็นจากสื่อข่าวสารต่างๆ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสะเทือนใจต่อสภาพความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงไปในทุกวันนี้เป็นอย่างมาก ภาพจากสื่อโทรทัศน์ เหตุการณ์น้ำท่วมที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์การเกิดน้ำท่วมในประเทศไทยหนักที่สุดในรอบหลายสิบปี เนื่องจากมีฝนตกหนักในหลายพื้นที่ ในช่วงเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างหนักทั้งชีวิตและทรัพย์สินในหลายพื้นที่ สื่อหลายแห่งระบุว่า อุทกภัยครั้งนี้เริ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2553 จนกระทั่งสถานการณ์คลี่คลายทั้งหมดเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ประกอบกับภัยธรรมชาติที่เกิดทั่วโลก ผลพวงเหล่านี้มาจากการกอบโกยจากธรรมชาติมาาก ข้าพเจ้าจึงอยากสร้างจิตสำนึกที่ดีให้คนทั่วไปได้ตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติ ที่อาจผลอไหลหลงลืมกันไปบ้าง ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงทำการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง และสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

ข้อมูลที่ได้รับจากภาพถ่ายและสื่อสิ่งพิมพ์

การเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานในชุดดังกล่าวนี้ มีการหารูปภาพข้อมูลแนวความคิดต่างๆ เพิ่มเติมจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น รูปภาพการจัดวางบ้านเรือน หลังคา เรือ นกเรียงเพื่อประยุกต์ให้เข้ากับงาน ในการวางองค์ประกอบให้เกิดความเหมาะสม รวมถึงข้อมูลเหตุการณ์ภัยธรรมชาติรอบโลก เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน แม้กระทั่งการถ่ายภาพต่างๆ เพื่อบันทึกลักษณะของสิ่งของที่มีลักษณะเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นพื้นผิว รายละเอียดรูปทรง ร่องรอยแตกของพื้นดิน คราบน้ำ คราบสนิม ซึ่งความแตกต่างของสิ่งเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่ลักษณะของรายละเอียด ถ้าหากไม่บันทึกด้วยการถ่ายภาพ หรือเก็บรวบรวมรายละเอียดจาก

นิตยสาร อาจส่งปัญหาถึงขั้นตอนในการสร้างภาพร่างและสร้างสรรค์ผลงานจริง เพราะรายละเอียดเหล่านั้น ไม่อาจจินตนาการเองได้ทั้งหมด หากไม่มีข้อมูลจริงเป็นพื้นฐานในการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากการถ่ายภาพ และสื่อสิ่งพิมพ์ เพราะถือได้ว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ข้อมูลที่ได้รับจาก Internet

การสืบค้นและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานในชุดดังกล่าวนี้ มีการหาเนื้อหาข้อมูลความเป็นมา และความสำคัญของธรรมชาติ สาเหตุทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและตัวการสำคัญโดยน้ำมือมนุษย์ รวมถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คนและทรัพย์สิน ตลอดจนการหารูปภาพข้อมูลแนวความคิดต่างๆ เพิ่มเติม ซึ่งแหล่งการรับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตนี้ เป็นแหล่งข้อมูลที่รวดเร็วและรอบด้านไปทั่วโลก ถือได้ว่าเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

อิทธิพลทางศิลปะที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

อิทธิพลจากปรัชญาความเชื่อทางศิลปะ

การแสดงภาพลักษณะเฉพาะตัวในรูปแบบผลงานศิลปะนั้น สิ่งที่ทำเป็นต่อการนำเสนอ ก็คือแรงบันดาลใจ อันก่อให้เกิดกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ แนวความคิด แรงบันดาลใจในซึ่งมาจากภาพยนตร์ ภาพข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ล้วนเกิดขึ้นจากสิ่งที่เราประสบ ประทับใจ หรือสะท้อนใจ รวมถึงความสนใจในงานศิลปะที่มีแนวทางเดียวกัน

1. ศิลปะคือรูปทรง (Art as Pure Form) งานศิลปะไม่สามารถสร้างขึ้นมาได้ถ้าปราศจากรูปทรง (Form) การที่เราชื่นชมเพราะว่าในศิลปวัตถุมีรูปทรงที่สวยงาม ทั้งนี้เพราะลักษณะที่สำคัญคือมีความกลมกลืนขององค์ประกอบที่ทำให้เป็นเอกภาพ ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ของดนตรีตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ และรูปทรงของเสียงดนตรี สามารถถ่ายทอดมายังจิตใจได้

2. ศิลปะคือการแสดงออกซึ่งอารมณ์ (Art as Expressionism) ความคิดเรื่องศิลปะ คือการแสดงออกซึ่งอารมณ์ ไข่เพียงแค่ว่าวัตถุประสงค์ของศิลปะ ไม่ใช่เสนอความงามในรูปทรงของสีตันหรือเสียง และไม่ไข่เพียงแค่การลอกเลียนแบบจากธรรมชาติ อารมณ์ทางศิลปะนั้นแตกต่างจากการแสดงอารมณ์แบบอื่นๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การแสดงอารมณ์ทางศิลปะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับเจตนาหรือความตั้งใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การแสดงอารมณ์ทางศิลปะต้องมีจุดประสงค์หรือคุณค่าอยู่ในตัวเอง โดยไม่มีเจตนาอื่นซ่อนเร้นเคลือบแฝง

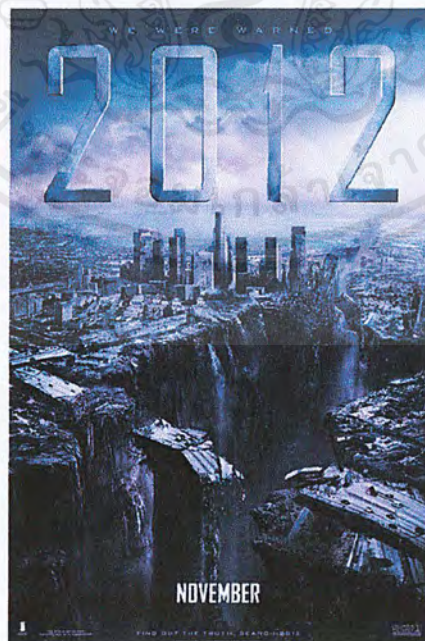
2.3 การแสดงอารมณ์ทางศิลปะ แสดงให้รู้ว่าบุคคลมีปฏิกิริยาหรือมีความรู้สึกในทางสุนทรีย์ คือความชอบ ไม่ชอบ

2.4 สื่ออารมณ์ในศิลปะประเภทการแสดงอารมณ์ มีความหมายถึงคุณค่าอยู่ในตัวเป็นลักษณะพิเศษ ไม่เหมือนกับสื่อประเภทอื่นๆ เช่นการพูด ไม่ว่าเราจะพูดถึงเรื่องอะไร การตีความหมายก็จะหมายถึงสิ่งที่เราพูด แต่ในทางดนตรีหรือนาฏศิลป์นั้น คำพูดแต่ละคำมีความหมายในตัวเอง โดยเป็นคำที่มีเสียงไพเราะการรับรู้ตามธรรมชาติของมนุษย์ สีต้นและรูปทรงจะทำให้สามารถบอกได้ว่าเป็นอะไร และใช้ประโยชน์อะไร

3. ศิลปะคือการแสดงออกทางความรู้สึก ศิลปินอาจจะแก้ไข แต่งเติม เปลี่ยนแปลงจากธรรมชาติ เช่น สื่อความหมายลงในภาพทิวทัศน์ศิลปะ จึงเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ได้รับจากธรรมชาติ โดยมีมนุษย์เป็นตัวถ่ายทอดความประทับใจ แต่การรับรู้ของผลชม อาจจะต้องการชื่นชมความงามในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป

4. ศิลปะแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) เป็นการถ่ายทอดที่คิดไปจากรูปธรรมชาติหรือแบบเหมือนจริง ด้วยการตัดทอนรูปทรงจากของจริงให้เรียบง่าย แต่ยังคงเค้าโครงเดิมอยู่ สามารถรู้ว่าเป็นภาพอะไร

อิทธิพลจากสื่อภาพยนตร์

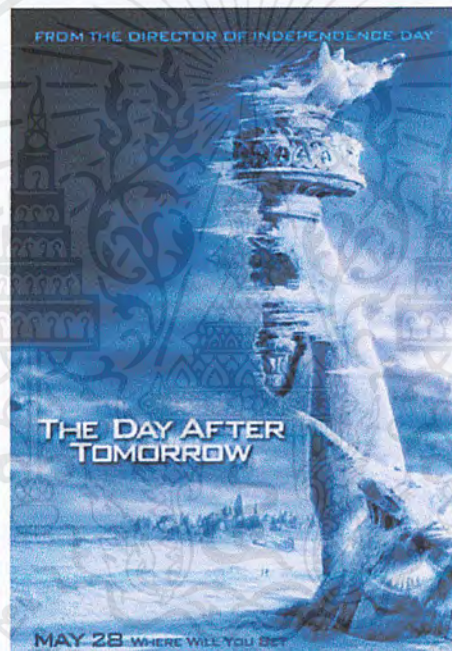

2012 วันสิ้นโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
8
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานการกำกับของ โรแลนด์ เอ็มเมอร์ริค เป็นภาพยนตร์อเมริกันแนวหายนะ และวันสิ้นโลก ยิ่งกว่าภาพยนตร์เรื่อง **The Day After Tomorrow** วิกฤติวันสิ้นโลก ความหายนะที่เกิดขึ้นทั่วโลก นำไปสู่จุดจบของโลก และผู้ที่รอดชีวิตต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ภาพยนตร์สะท้อนความรู้สึก จากปรากฏการณ์ภัยพิบัติหลายรูปแบบ จากสมมุติฐานคำทำนายของชาวมายา ที่ทำนายถึงเหตุการณ์ วันสิ้นโลกที่จะเกิดขึ้น ในเวลาใดเวลาหนึ่งในช่วงหมายน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) มีหลักฐานการ สิ้นสุดของเวลาอยู่ในปฏิทินเมโสอเมริกัน (ปฏิทินมายา) ในวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2555

เนื้อเรื่องมีอยู่ว่า แจ็คสัน เคอร์ติส และลูกอีกสองคน อยู่ระหว่างการเดินทางไปเขตโลสโตน เมื่อพวกเขาเปิดเผยถึงการค้นคว้าเพื่อความสบายของมวลชน และความลับของอโศกาศาสตร์ที่แสน อันตราย แจ็คสันต้องปกป้องครอบครัวจากแผ่นดินไหว ลาวาระเบิด สึนามิ และภัยธรรมชาติ อื่นๆ เหมือนที่เผ่ามายัน โบราณเคยวาดถึงวันแห่งอโศกาศาสตร์ไว้

The Day After Tomorrow วิกฤติวันสิ้นโลก

ผลงานการเขียนบทและการกำกับของ Roland Emmerich เป็นภาพยนตร์อเมริกันที่มีเรื่องราว เกี่ยวกับหายนะทางธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่มนุษย์พึงจะประสบ ซึ่งมีได้เป็นเพียงแค่เรื่องที่ตั้ง ขึ้นมา หากแต่มีโอกาสเกิดขึ้นจริงตามหลักวิทยาศาสตร์ เรื่องราวมีอยู่ว่า เมื่อโลกประสบปัญหา ภาวะเรือนกระจก และภาวะโลกร้อน อันนำมาซึ่งมหากภัยพิบัติต่างๆ ที่ส่งผลให้โลกเข้าสู่ยุคน้ำแข็ง อีกครั้ง นักวิทยาศาสตร์ผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นศูนย์กลางของเรื่องราว เร่งหาทางป้องกันหายนะ และเวลา เดียวกันก็พยายามช่วยเหลือลูกชายของเขาที่ติดอยู่ในนิวยอร์ก เมืองที่อยู่ใจกลางการเปลี่ยนแปลงผู้ ยุคน้ำแข็งของโลก

อิทธิพลจากศิลปิน

ศิลปิน ฌรงค์ นาคา

จากประสบการณ์ที่ได้รับชมการแสดงผลงานศิลปะจากศิลปินท่านนี้ ซึ่งจัดแสดงขึ้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม ถึง 29 กันยายน 2551 ณ โรสการ์เด้น แกลลอรี ภายใต้ชื่อนิทรรศการ Green Scenery พื้นที่สีเขียว เมื่อข้าพเจ้าเห็นผลงาน และทราบถึงแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเข้าใจ และเกิดความคิดแรงบันดาลใจในด้านความคิดของผลงานของข้าพเจ้า

ฌรงค์ นาคา ได้กล่าวถึงที่มาว่า “ เมื่อโลกเริ่มไม่มีสีเขียว ” เกิดจากความเปลี่ยนแปลงที่ก่อตัวขึ้นอย่างเงียบเชียบได้ผืนดินและเหนือบรรยากาศปกคลุมโลก ธรรมชาติก็ทำหน้าที่ของมันเหมือนที่เคยเป็นมาหลายพันปีก่อน หากมีตัวแปรบางอย่างที่ก่อเกิดขึ้น ส่งผลพัทธ์ออกมาเป็นมหกรรมแห่งความวิบัติเหนือความคาดหมาย ของคนใดคนหนึ่งในโลกนี้ คำถามถึงที่มาของสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ทุกคนเบือนหน้าหนีอย่างละเอียดใจ ด้วยว่าสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้คือ เหตุผลส่วนใหญ่ในวิกฤตการณ์นี้ มาจากน้ำมือ น้ำคำ และน้ำใจของพวกเราเอง

แนวความคิดหลัก ที่นำพาโลกมาสู่ยุค “ ภาชีอาน ” อันเกินควบคุมนี้ คือแนวความคิดแห่งการครอบครอง และบริโภคอย่างกระหึ้นกระหือหรือ ไม่บันยะบันยัง ไม่หวนคิดถึงผู้ที่ด้อยกว่าด้วยประการทั้งปวง ซึ่งหากจะทบทวนถึงที่มาของแนวความคิดนี้ ก็มีทางเป็นไปได้ว่าน่าจะเกิดขึ้นจากแรงขับของ “ ผู้ถูกกระทำ ” ที่เคยตกอยู่ใต้อาณัติแห่งการเอารัดเอาเปรียบในกฎวิถีทาง ตราบถึงวันที่ลิ้มรสอิสรภาพอันหอมหวาน จึงกลับกลายตนเองมาเป็น “ ผู้กระทำ ” เพื่อเรียกร้องทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยถูกพรากจากไป รสชาติของการกอบโกยแห่งมหาอำนาจ คือขนมหวานจานใหญ่ที่ประกอบขึ้นจากการเรียกร้องก้องตะ โทนและคังรั้งทุกอย่างให้โคจรรอบตนเองแต่เพียงผู้เดียว

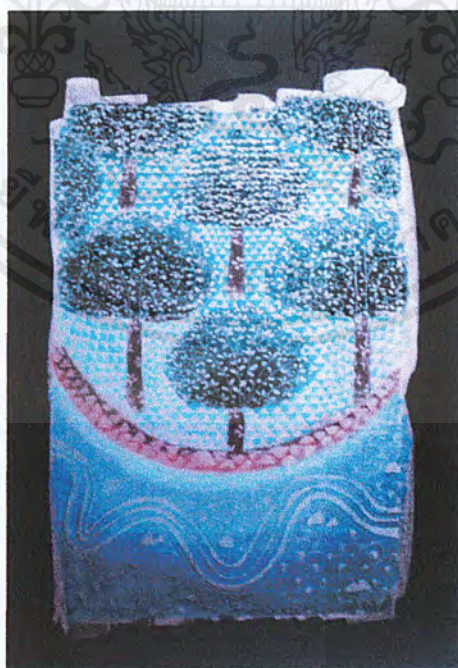
แรงบันดาลใจจากแนวคิดของผู้ให้และผู้เฝ้ามองสังเกตุการณ์อย่างไม่ร้องขอก่อให้เกิดแนวทางในการทำงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่นำจับตามองในนิทรรศการ Green Scenery : พื้นที่สีเขียว โดย ฌรงค์ นาคา ที่นำเสนอจิตกรรมเทคนิคผสมอันวางละเอียดอ่อน จากจุดเล็กๆ ของการเฝ้าสังเกตธรรมชาติ ผ่านกระบวนการคิด และถักทอความรู้สึก จนปรากฏเป็นผลงานที่ถ่ายทอดความอ่อนไหวในเส้นสายของสิ่งมีชีวิตอย่างละมุนละไม ด้วยสีสันทันนวลผสมผสานความเจิดจ้าของแรงขับของความประณีตบรรจงในรายละเอียด รอยริ้วที่พลิ้วไหว คือสานส์ผ่านสื่อที่มีความหมายมากกว่าคำบรรยายร้อยพัน

ภาพผลงานชุด “ ล้ำธาร ” ที่มีเส้นสายสีฟ้าเจิดจ้าพาดผ่านดงไม้เขียวครึ้มด้วยมุมมองแบบตานก สื่อให้เห็นความงามของความเคลื่อนไหวในธรรมชาติ เช่นเดียวกับผลงานชุด “ ต้นสน ” ที่ใช้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นสื่อแสดงเวลาในแต่ละช่วงวันได้อย่างโดดเด่น โดยผลงานในชุดนี้ยังพาดเกี่ยวไปถึงผลงานในชุด “ แหลมณวน ” ที่ใช้ทิวสนเรียงรายกลางท้องฟ้าดาดดาว และนำไปสู่ผลงานชิ้นเอกอีกชุดหนึ่งคือ “ Midnight ” ที่ใช้กลุ่มต้นสนสีเขียวมรกตก่อตัวขึ้นเป็นทิวเขาสูงสง่า เรี่ยสัมผัสกับจันทร์เสี้ยวที่ลอยเด่นกลางฟ้า และภาพ “ The Sun In Front ” กับ “ The Moon In Front ” ที่หยิบ

ยกมุมมองจากทิวทัศน์เรียบง่ายของทิวเขา หมู่มืด และดวงจันทร์ดวงตะวัน ท่ามกลางพื้นหลังของภาพที่เป็นสีดำเรียบ จับเน้นรูปร่างรูปทรง และวิวัฒนาการละเอียดอ่อนให้โดดเด่น คุณภาพพื้นในจินตนาการที่แจ่มจ้า เส้นสายสีทองที่เกิดจากการขูดขีด เผยให้เห็นถึงสีสันเนื้อแท้ภายในที่แอบซ่อนอยู่เบื้องล่าง ความงามในผลงานชุดนี้ปรากฏขึ้นจากสายตา และความรู้สึกของศิลปินผู้มีธรรมชาติเป็นต้นแบบแห่งแรงบันดาลใจ

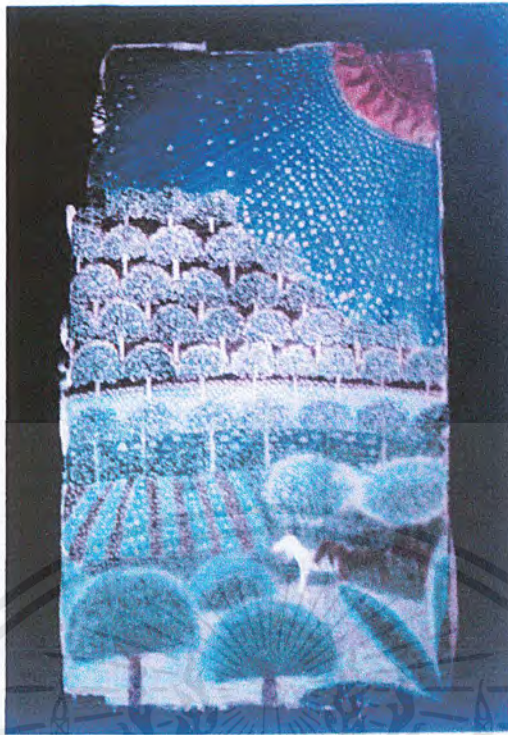

ແຫລມยวน 2 – Laem Yuan 2, Acrylic & Oil Pastel on paper, 51 x 78 cm, 2008

ຄຳຮາຣ 3 – Strea 3, Acrylic & Oil Pastel on paper, 40 x 30 cm, 2008

ເອກສານນີ້ເປັນເອກສານທີ່ສ່ວນໄວ້ສຳຮັບການໃຊ້ງານເພື່ອການສຶກສາເທົ່ານັ້ນ ມີອຸນຸຍາດໃຫ້ນຳໄປໃຊ້ປະໂຫຍນດ້ານການຄ້າ ບໍ່ວ່າຮູບໃດໆ ທັງສິ້ນ ອີກທັງຫ້າມມີໃຫ້ດັດແປງເນື້ອຫາແລະຕ້ອງອ້າງອິງເຊື່ອຊື່ເຈົ້າຂອງເອກສານທຸກຄັ້ງທີ່ມີການນຳໄປໃຊ້

เบื้องหน้าดวงตะวัน - The Sun In Front, Acrylic & Oil Pastel on paper, 86 x 62 cm, 2008

ผลงานชุด “Step” เป็นพัฒนาการในช่วงต่อมา เมื่อดอกไม้และความอุดมของพื้นที่สีเขียวที่รายล้อมอยู่รอบกาย ศิลปินเริ่มมีบทบาทมากขึ้นจากความใกล้ชิดของที่อยู่อาศัยส่วนตัว ประกอบกับความเป็นคนช่างสังเกตในสิ่งแวดล้อม งานสร้างสรรค์ที่มีความหวังและความงอกงามเติบโตแฝงอยู่ในความพลุกไสวของ เส้นสายจึงเบิกบานอยู่ร่วมกับดวงตะวันและจันทร์เสี้ยว เช่นที่ปรากฏในภาพชื่อ “วัน-คืน” “ยืนต้น” “มีความสุข” และ “สุขสบาย”

ผลงานในชุดอื่นๆ ที่ละเอียด อ่อนหวาน ด้วยเส้นสายสีทองเจิดจ้าสลับสีฟ้า และสีเขียวเป็นสื่อสัญลักษณ์ถึงความอุดมสมบูรณ์ในธรรมชาติที่ยังคงงดงาม และเชิญชวนให้ผู้ชมได้เฝ้ามองความฝันและติดตามจินตนาการที่บริสุทธิ์ ปราศจากละอองเจือปนของศิลปิน ผู้มุ่งหมายถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกรักของตนเอง ภาพที่ศิลปินร้อยเรียงจากการสัมผัสแง่มุมในชีวิตด้วย แนวคิดแบบพอเพียง เลี้ยงหล่อ และถักทองาน ศิลปะชุดนี้ให้มีความพิเศษและแตกต่าง จนน่าจับตามอง ด้วยว่า ณ โลกปัจจุบันที่ผู้คนส่วนใหญ่หลงใหลในพราว์ติของวัตถุ และความเจริญรุดหน้าทางเทคโนโลยี ละทิ้งแก่นแกนแห่งการอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติอย่างพึ่งพาอาศัยไม่เบียดบัง ก็ยังมีมุมหนึ่งที่รอให้เราก้าวเข้าไปใกล้ชิดกับแนวความคิดเชิงบวกต่อสิ่งแวดล้อมของศิลปิน เพื่อกล่อมเกลาคจิตใจและพาให้เราเคลื่อนไหวชีวิตช้าลง สวรรค์เสธารแห่งวิกฤติการณ์วิบัติโลก แม้เพียงส่วนน้อยของสัมผัสจากความงาม ที่เราจะจับต้องได้ในห้วงเวลาหนึ่ง

บทที่ 3

แนวความคิดและการดำเนินงานในการสร้างสรรค์

จุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงาน คือการสังเกตถึงรอบข้าง และการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อให้เกิดแนวความคิดนำไปพัฒนาผลงานออกสู่สายตาสาธารณชน สร้างความรับรู้ต่อผู้อื่น เป็นการกระตุ้นให้เกิดความคิด ความรู้สึกในระดับหนึ่ง ช่วยส่งเสริมให้เกิดความตระหนักถึงภัยธรรมชาติในปัจจุบัน ที่มนุษย์ละเลยไม่สนใจกับสิ่งที่มนุษย์ก่อขึ้น โดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตร่วมโลก วิธีการดำเนินงานในศิลปะถือเป็นส่วนประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง มีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกัน ทั้งเนื้อหา เรื่องราว รูปแบบของผลงาน รวมทั้งเทคนิคและวิธีการที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งผลงานของข้าพเจ้าเองก็ถูกสร้างขึ้นด้วยแนว วิธีการความคิดและเทคนิควิธีการที่สามารถจำแนกออกเป็นขั้นเป็นตอนได้ดังนี้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ท่ามกลางสภาวะการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลงที่ก่อตัวขึ้นอย่างเงียบเชียบใต้ผืนดินและเหนือบรรยากาศปกคลุมโลก สรรพสารกำลังทำหน้าที่ตามธรรมชาติ หากตัวแปรบางอย่างที่ก่อเกิดและเปลี่ยนแปลงจากเดิมส่งผลออกมาเป็นมหกรรมแห่งความวิบัติเหนือความคาดหมาย ด้วยว่า ณ โลกปัจจุบันผู้คนส่วนใหญ่หลงใหลในวัตถุและความเจริญรุดหน้าทางเทคโนโลยี มนุษย์ให้ความสำคัญในการสร้างสิ่งทีเื้ออำนวยความสะดวกสบายของชีวิต การครอบครองและบริโภคนิยม โดยไม่สนใจผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับธรรมชาติ ทั้งๆ ที่ธรรมชาติคือผู้ให้ชีวิต ธรรมชาติเมื่อถึงวันที่ได้อิสรภาพจึงกลับมาเป็น “ผู้กระทำ” (ธรรมชาติ) เพื่อเรียกร้องทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยถูกพรากจากไป ดังจะเห็นได้จากภัยธรรมชาติในทุกวันนี้ที่เกิดขึ้น มนุษย์สุดประเสริฐทั้งหลายยังคิดกันไม่ตกว่าจะแก้ไขกันอย่างไร ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอผลงานผ่านผลกระทบดังกล่าวเพื่อย้ำเตือนให้ผู้คนเกิดแนวคิดในเชิงตั้งคำถามว่า จะดีกว่าไหมถ้าเราจะรักและหวงแหนธรรมชาติกันก่อนที่จะไม่เหลืออะไรเลย

การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า เริ่มต้นจากการค้นคว้าหาข้อมูลสิ่งที่ตนเองสนใจ เป็นเรื่องราวของพิบัติภัยทางธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรง ทั้งในประเทศไทย และทั่วโลก ซึ่งสร้างความสะเทือนใจต่อข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการหาข้อมูล การได้รับข่าวสารตามสื่อต่างๆ ข้าพเจ้าใช้คนในการแสดงออกถึงพิบัติภัยทางธรรมชาติ เช่น รอยแตกความแห้งแล้ง หรือคราบน้ำ คราบเลือด จากผู้ประสบภัยพิบัติ ซึ่งพิบัติภัยทางธรรมชาติส่วนใหญ่ล้วนเกิดมาจากน้ำมือของมนุษย์ เหมือนเป็นการสะท้อนกลับ มนุษย์ทำลายธรรมชาติ แต่ตอนนี้กลับกลายเป็นธรรมชาติที่เป็นฝ่ายทำร้ายมนุษย์ ประกอบกับการนำสภาพบ้านเรือนที่ถูกน้ำท่วม รอยแตกของพื้นดินที่แห้งแล้ง มาจัดวางองค์ประกอบใหม่ให้ดูซาๆ ไม่เต็ม ข้าพเจ้ายังนำมามาอยู่ในผลงานเปรียบเทียบกับเห็นว่า ก่อนที่จะเกิดภัยธรรมชาติ มนุษย์มักจะรับรู้ได้จากการแตกตื่นของสัตว์ ฝูงนกเป็นสัตว์ที่เห็นได้ทั่วไป ไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหรือชนบท และข้าพเจ้ายังสื่อให้เห็นถึงสัตว์ที่อาจจะมาแทนที่มนุษย์ ในขณะที่มนุษย์ใกล้จะสูญพันธุ์ โดยนำมามาอยู่อาศัยตามบ้านเรือน ผลงานการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าชุดนี้ สร้างสรรค์โดยผ่านกรรมวิธี ขั้นตอนของงานภาพพิมพ์โลหะกัดกรวดด้วยการใช้แผ่นทองแดง เป็นตัวถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งสามารถอธิบายแต่ละขั้นตอนในการสร้างสรรค์ได้อย่างชัดเจน ดังต่อไปนี้

การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ธรรมชาติเป็นผู้ให้ชีวิตแก่มนุษย์ มนุษย์จำเป็นต้องพึ่งพาธรรมชาติ แต่ทำไมมนุษย์ถึงไม่รักษาธรรมชาติไว้ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์มีความเห็นแก่ตัว สิ่งที่ย้อนกลับมาที่ตัวมนุษย์เองก็คือผลกระทบจากภัยธรรมชาติ จากฝีมือมนุษย์นั่นเอง ดังเช่นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ ได้แก่ เหตุการณ์แผ่นดินไหว ภาวะโลกร้อน อุทกภัย อัคคีภัย ภัยแล้ง เป็นต้น วิธีแก้ปัญหาของเหตุการณ์ต่างๆนี้ คือการใช้สามัญสำนึกเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เพราะต้นเหตุของปัญหาคือตัวเราเอง เราเป็นผู้ก่อให้เกิดปัญหาทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่ก่อให้เกิดภัยทางธรรมชาติ จากเนื้อหาข้างต้นที่กล่าวมา ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มค้นหาข้อมูลอย่างจริงจัง และเริ่มทำความเข้าใจ ศึกษาค้นคว้าข้อมูล ประยุกต์ให้เข้ากับเนื้อเรื่องข้างต้น ทั้งเรื่องของรูปทรง เส้น สี องค์ประกอบศิลป์ และมีการหาข้อมูลของสัญลักษณ์ต่างๆ ที่นำมาใช้สื่อความหมาย และความรู้สึกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยสามารถจำแนกลักษณะและวิธีการในการเก็บข้อมูลได้ดังนี้

1. เก็บข้อมูลโดยการรวบรวมจากภาพถ่ายและสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อนำลักษณะพื้นผิวต่างๆ รูปทรงแบบบ้านมาคัดสรร จัดสรรใหม่ ก่อนที่จะนำไปสร้างภาพร่าง
2. เก็บข้อมูลโดยการรวบรวมภาพจาก Internet เพื่อนำมาเป็นส่วนเสริมในการตัดต่อประกอบของภาพร่าง
3. เก็บข้อมูลโดยการรวบรวมจากการร่างภาพ เพื่อกำหนดองค์ประกอบ ก่อนที่จะนำไปสร้างภาพร่างและผลงานจริง

การสร้างภาพร่างและภาพต้นแบบ

ค้นหาข้อมูลโดยเฉพาะภาพบ้านที่ถูกทำลายจากภัยธรรมชาติ แล้วนำมาตัดต่อเพิ่มเติมและประกอบขึ้นใหม่ พร้อมกับวางองค์ประกอบในลักษณะเฉพาะตัว และมีการหาสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับเนื้อหาเพิ่มเติม เช่น คราบน้ำ รอยแตกความแห้งแล้ง ควันจากการทะเลาะของภูเขาไฟ ที่แสดงออกบนรูปร่างของคน หมายถึงการที่มนุษย์ทำลายธรรมชาติ แต่ตอนนี้กลับกลายเป็นธรรมชาติ ที่เป็นฝ่ายทำร้ายมนุษย์ เพราะพิบัติภัยทางธรรมชาติส่วนใหญ่ล้วนเกิดมาจากน้ำมือของมนุษย์ ผุ่่นกที่บินอยู่บนท้องฟ้า หมายถึงเครื่องเตือนภัยธรรมชาติ ตึกสูงหรือสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในตัวเรือ หมายถึง สิ่งที่มนุษย์หลงไหลไปกับวัตถุ

ซึ่งเมื่อได้รูปทรงแล้ว จึงนำมาเขียนขึ้นใหม่บนกระดาษ 100 ปอนด์ โดยใช้ปากกามีค้ำเขียนเค้าโครง ลงน้ำหนักเพื่อความสมบูรณ์และชัดเจน จากนั้นนำสัญลักษณ์ที่มีอยู่มาประกอบ เพื่อสร้างให้เกิดระยะหน้า กลาง หลัง การแบ่งระยะทำได้ด้วยการคั่นน้ำหนักแสง และเงา ด้วยดินสอ EE สุดท้ายจึงลงสีน้ำตามส่วนที่ต้องการ เมื่อเสร็จขั้นตอนการสร้างภาพร่างในกระดาษ ก็นำไป scan เข้าเครื่อง computer โดยใช้โปรแกรม Photoshop CS4 นำคราบต่างๆ เช่น คราบสนิม คราบน้ำ รอยแตกของพื้นดิน รูปทรงต่างๆ เหล่านี้ ถูกนำมาจัดวางและจัดสรรใหม่ให้ตรงตามความคิดและความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ภาพร่างเกิดความสมบูรณ์มากที่สุด

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

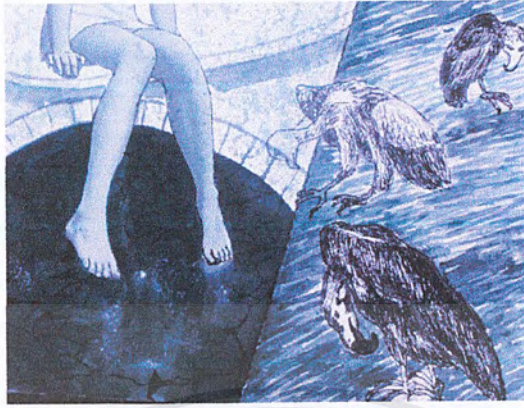
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้เสนอแนวคิดที่ว่า มนุษย์ให้ความสำคัญในการสร้างสิ่งที่มีอำนาจ ความสะดวกสบายของชีวิต การครอบครองและบริโภคนิยม โดยไม่สนใจผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับ ธรรมชาติ ทั้งๆ ที่ธรรมชาติคือผู้ให้ชีวิต มนุษย์คิดว่าธรรมชาติสามารถสร้างขึ้นทดแทนใหม่ได้เรื่อยๆ แต่ตอนนี้ใครจะคิด ว่าธรรมชาติกลับเป็นฝ่ายเรียกร้องและหวนกลับมาทำลายมนุษย์ จาก เหตุการณ์น้ำท่วมในประเทศไทย ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าธรรมชาติได้พิโรธ ข้าพเจ้าจึงแทนเทพเจ้า แห่งท้องน้ำ (โพไซดอน) ไล่แทง ทำร้ายมนุษย์ และให้น้ำทะเลสาครกระเซ็นเข้าหาสิ่งก่อสร้าง เทคโนโลยี และรูปร่างคนที่กำลังกอบโกยทุกสิ่งทุกอย่างจากธรรมชาติ

ในผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้เลือกผลงานเพื่อนำไปสร้างสรรค์ เนื่องจากการ แสดงออกหลายอย่าง ตรงไปตรงมา แต่ห่างไกลจากเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น ไม่ตรงตามเรื่องราว และเนื้อหาที่ถูกกำหนดขึ้น ในความต้องการของการสร้างสรรค์ผลงาน อีกทั้งมีการจัดวางที่ยังไม่ น่าสนใจ

120934

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

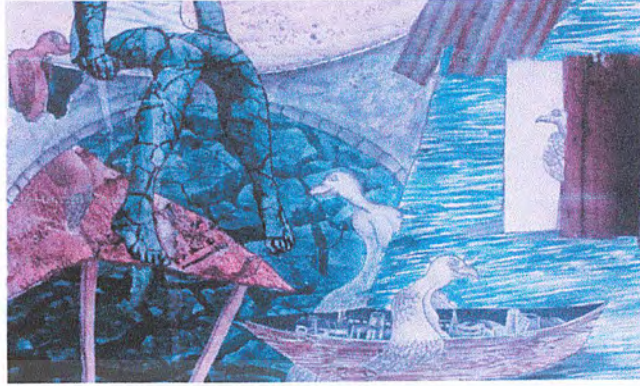

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

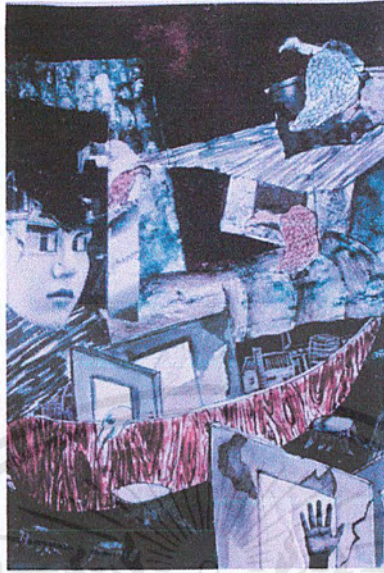
ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ยังคงแนวความคิดเดิม แต่ได้เปลี่ยนเรื่องราวและรูปแบบในการนำเสนอให้ชัดเจน และตรงกับสถานการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น โดยได้นำรูปร่างของบ้าน และหลังคา มาจัดวางองค์ประกอบแบบขาดๆ แล้วใส่รูปทรงคน ซึ่งคนในภาพร่างชิ้นที่ 1,2 ยังไม่แสดงความชัดเจนของความคิดออกทางร่างกาย ส่วนคนในภาพร่างชิ้นที่ 3,4 มีสภาพของคราบน้ำ คราบเลือด รอยแตกของดิน ปรากฏบนเรือนร่าง ซึ่งสื่อถึงภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำมือมนุษย์ ซึ่งได้หวนกลับมาทำลายมนุษย์เองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และในภาพร่างชุดที่ 2 นี้ มีฝูงนกบินบอกเล่าเรื่องราว และบางตัวก็แสดงออกว่าอยู่เฉย แต่แฝงไว้ด้วยนัยยะให้คิดได้ว่า แล้วมนุษย์จะไปอยู่ไหน หรือจะสูญสิ้นเผ่าพันธุ์มนุษย์แล้วจริงหรือ โดยไม่ต้องมีการทิ่มแทง ทำลายให้เห็นอย่างตรงไปตรงมาเหมือนภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 และ 4 มาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากมีองค์ประกอบของภาพ รูปทรง รวมถึงภาพผลงานมีการสร้างระยะที่น่าสนใจ และมีการเพิ่มเติม แกะไขในส่วนต่างๆ ในภาพร่างผลงานจนเกิดความสมบูรณ์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ยังคงแนวความคิด และรูปแบบเดิม แต่เพิ่มเรื่องราวของภัชธรรมชาติใน รูปแบบอื่น ไม่ว่าจะเป็นแผ่นดินไหว ไฟป่า ภูเขาไฟระเบิด รวมถึงการทำพื้นผิวที่แตกต่างกัน ออกไป ซึ่งจะเห็นได้ว่ารูปทรงของบ้านที่คล้ายกันทั้ง 3 หลัง แต่ต่างกันตรงพื้นผิวที่ใช้คนละ ลักษณะ และมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการใช้สี สีในภาพร่างชุดที่ 3 จะมีสีที่คลุมโทนสี โดยรวมเพียงสีเขียว แล้วแต่งเติมสีบางสีตรงบางจุดที่ต้องการ ทำให้ภาพดูมีระยะและมีมิติมากขึ้น เป็นการแก้ไขจากภาพร่างชุดที่ 2 ซึ่งมีสีมากเกินไป ทำให้เกิดปัญหาเล็กน้อยขณะพิมพ์ผลงาน

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 และ 3 มาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากมีองค์ประกอบ ภายในภาพ รวมถึงรูปทรง และระยะที่น่าสนใจ อีกทั้งยังมีการเพิ่มเติม แก้ไขในส่วนต่างๆ ของ ผลงานดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

กระบวนการสร้างผลงานจริง

เป็นการขยายความคิดจากภาพร่างลงบนแผ่นแม่พิมพ์จริง โดยผ่านกระบวนการของภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะกัดกรวดด้วยการใช้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์ ตั้งเริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเป็นผลงานจริง ซึ่งได้อธิบายตามขั้นตอนดังนี้

อุปกรณ์ต่างๆ ในการทำภาพพิมพ์

- แผ่นทองแดง (Copper plate)
- กรดทองแดง (Copper Sulfate Acid)
- วานิชดำ (VARNISH TYPE-P T-8500)
- เหล็กปลายแหลม (Needle)
- กระดาษทรายขัดเหล็กเบอร์ 1200 , 2000
- แปรงขนลวด
- หมึกพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ยี่ห้อ OPI
- กระดาษสำหรับพิมพ์ผลงาน Fabraiano
- ดินสอไฮสปีชิว (Mitsu-Bishi DERMATOGRAPH No. 7600)
- น้ำมันทินเนอร์ น้ำมันสน
- สีสเปรย์
- กระดาษบรูฟ
- กระดาษลอกกลาย
- กระดาษกาวน้ำ ยางปาดสี
- แก๊สกระป๋อง พร้อมหัวพ่นไฟ
- ที่ฉีดน้ำ (Foggy)
- พู่กันหัวแหลม เบอร์ 1,6,9,10
- เศษผ้า ผงซักฟอก น้ำปลา
- กระดาษการ์ดแข็ง
- ลูกกลิ้ง
- พงยางสน
- ถุงพลาสติก
- ลูกดินเบ็ด
- กรรไกร คัดเตอร์
- ตะไบ

1. ขั้นตอนและกระบวนการเตรียมภาพร่าง

นำแบบภาพร่างที่สมบูรณ์แล้วมาขยายตามขนาดที่ต้องการ

2. ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์แผ่นทองแดง

2.1 นำแม่พิมพ์แผ่นทองแดงมาขัดด้วยน้ำปลาและน้ำเปล่า โดยใช้กระดาษทรายเบอร์ 1200 และ 2000 เพื่อให้ร่องรอยที่ไม่ต้องการบนแผ่นแม่พิมพ์จางลง เนื่องจากร่องรอยต่างๆเหล่านี้จะมีผลต่อกระบวนการพิมพ์ ถ้ายังหลงเหลืออยู่มากจนเกินไป

2.2 ทาแผ่นแม่พิมพ์ทองแดงด้วยวานิชดำผสมน้ำมันสนทั้ง 2 ด้าน

2.3 ใช้ยูนิเทปติดด้านหลังแผ่นแม่พิมพ์เพื่อกันกรด ซึ่งถ้าไม่ติดยูนิเทปด้านหลัง อาจเกิดร่องรอยได้ขณะทำงาน ทำให้กรดกัดแผ่นแม่พิมพ์ ทำให้เกิดความเสียหายได้ เพราะแผ่นแม่พิมพ์ด้านหลังขณะที่ปฏิบัติงานอาจจะไม่ได้สังเกตร่องรอยมากนัก

2.4 ทาแป้งด้านหน้าแผ่นแม่พิมพ์เพื่อป้องกันการหลุดร่อนของวานิชดำในขั้นตอนลอกลายแผ่นแม่พิมพ์

3. ขั้นตอนการลอกลายแผ่นแม่พิมพ์

3.1 นำภาพร่างที่ขยายแล้วมาวางทาบบนแผ่นแม่พิมพ์ที่เตรียมไว้ แล้วกำหนดตำแหน่งให้ตรงตามความต้องการ

3.2 ใช้ปากกาหัวแหลมร่างตามรูปทรงต่างๆบนภาพร่างดังกล่าวทั่วรูปทรงที่ต้องการ

4. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

4.1 ขั้นตอนการทำเส้นฮาร์ดกราวด์ (Hard ground) ใช้เหล็กแหลม (Needle) ชูดลงบนแผ่นแม่พิมพ์ตามรูปทรงที่ได้ลอกลายเอาไว้ก่อนหน้านี้แล้วจนทั่ว ชูดเพิ่มและตกแต่งรูปทรงต่างๆได้ตามต้องการ

4.2 ผสมกรดด้วยอัตราส่วน 1:2 (กรด 1 กิโลกรัม ต่อ น้ำ 2 ลิตร)

4.3 นำแผ่นแม่พิมพ์ที่เตรียมไว้แล้วมากัดด้วยกรด เป็นเวลา 1 ชั่วโมง (เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการความเข้มของเส้นจึงใช้เวลานาน ถ้าต้องการให้เส้นจางลงก็ลดเวลาลง)

4.4 ขั้นตอนการทำพื้นผิว (Texture)

- พื้นผิวของผนัง ใช้วิธีการขีดแปรงสีฟัน เพื่อให้ได้พื้นผิวที่คล้ายๆผนัง ซึ่งสร้างพื้นผิวนี้ได้ดี (20วินาที, 20วินาที, 20วินาที ตามลำดับ หรือแล้วแต่เห็นสมควร)

- พื้นผิวสังกะสี ทำโดยการผสมน้ำมันสนในวานิชมากๆ เพื่อให้วานิชบาง ก่อนจะตั้งแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้ไขมันไหลเป็นทาง ก่อนที่จะพ่นน้ำ เพื่อให้เกิดวง รอนนแห้ง แล้วจึงนำไปกัดกรด

แล้วค่อยๆเพิ่มเวลาขึ้นเรื่อยๆตามต้องการ (15 นาที, 30 นาที, 1 ชั่วโมง ตามลำดับ หรือแล้วแต่เห็นสมควร)

- พื้นผิวที่แตก ทำโดยการผสมน้ำมันสนในวานิชมากๆ เพื่อให้วานิชบาง นำฉาบพลาสติกมาขยำ จุ่มวานิชหนาๆ แล้วนำมาปัดในบริเวณที่ต้องการ รอนจนแห้ง แล้วจึงนำไปกัดกรดแล้วค่อยๆเพิ่มเวลาขึ้นเรื่อยๆตามต้องการ (15 นาที, 30 นาที, 1 ชั่วโมง ตามลำดับ หรือแล้วแต่เห็นสมควร)

- พื้นผิวที่เกิดจากผงยางสนผสมน้ำมันสน โดยใช้ น้ำมันสนเทลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ก่อนโรยผงยางสนลงบนน้ำมันสน

- พื้นหลัง ประกอบด้วยหลายพื้นผิวรวมกัน เพื่อสร้างความลึกของแผ่นแม่พิมพ์ สร้างน้ำหนักที่ดี

4.5 ขั้นตอนการเตรียมแผ่นแม่พิมพ์ก่อนโรยยางสน

ล้างแผ่นแม่พิมพ์ด้วยน้ำปลาผสมผงซักฟอก เพื่อล้างคราบกรดที่หลงเหลือให้หมด ขั้นตอนนี้ต้องระวังเป็นพิเศษซึ่งถ้าล้างแผ่นแม่พิมพ์ไม่สะอาด กรดที่หลงเหลืออยู่จะทำให้ผงยางสนหลุดส่งผลให้กระบวนการทำงานในขั้นตอนต่อไปมีปัญหาได้

4.6 ขั้นตอนการโรยยางสน

- โรยผงยางสนตามขนาดแผ่นแม่พิมพ์ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคล

- ใช้ตู้เป่าผงยางสนให้กระจายทั่วแผ่นแม่พิมพ์ก่อน ทิ้งไว้เพื่อให้ผงยางสนหล่นลงมาบนแผ่นแม่พิมพ์ (รอ 20 นาที)

- เป่าอีก 1 รอบเพื่อให้ผงยางสนที่เหลืออยู่จากที่ใส่ครั้งแรก และที่ลอยอยู่ในตู้หล่นลงมาบนแผ่นแม่พิมพ์ (รอ 10 นาที)

- นำแผ่นแม่พิมพ์ออกจากตู้อย่างระมัดระวัง ซึ่งถ้าหากเกิดการกระทบกระเทือนหรือไปสัมผัสกับด้านบนของแผ่นแม่พิมพ์ จะทำให้ผงยางสนหลุดได้

4.7 ขั้นตอนการย่างแผ่นแม่พิมพ์ ข้าพเจ้าใช้แก๊สกระป๋องและหัวพันไฟย่างแผ่นแม่พิมพ์ให้ทั่วเพื่อให้ผงยางสนติดลงบนแผ่นแม่พิมพ์

4.8 ขั้นตอนการเขียนใจ

ผสมกรดด้วยอัตราส่วน 1:3 (กรด 1 กิโลกรัม ต่อ น้ำ 3 ลิตร) การเขียนใจนั้นต้องประมาณเวลาอย่างรอบคอบ เนื่องจากใช้เวลาในการกัดเป็นวินาที ถ้าผลอลืมแผ่นแม่พิมพ์หรือ ประมาณเวลาไม่ถูกอาจทำให้น้ำหนักงานนั้นดำไปทั้งหมดเลยก็เป็นได้ ข้าพเจ้าใช้อัตราการกัดกรด แบ่งเป็น 5 รอบ ดังนี้

- 10 วินาที น้ำหนักขาว
- 20 วินาที น้ำหนักเทาอ่อน
- 40 วินาที น้ำหนักเทา
- 2.10 นาที น้ำหนักเทาเข้ม
- 3.40 นาที น้ำหนักดำ
- 1 ชั่วโมง น้ำหนักดำสุดเพื่อให้แบกกราวดำสนิท

กระบวนการพิมพ์

เตรียมอุปกรณ์

- กระดาษพิมพ์
- กระดาษลอกลาย ใช้เช็ดหมึก
- กระดาษปรู๊ฟ ใช้รองงาน
- กระดาษกาวน้ำ ใช้ซึ่งกระดาษพิมพ์หลังพิมพ์เสร็จ
- ยูนิเทป ใช้ยึดแผ่นแม่พิมพ์ให้อยู่กับที่ขณะเช็ดหมึก
- ตะไบ ใช้ลบคมของแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้เข้าแทนได้ง่ายขึ้น
- หมึกพิมพ์
- น้ำมันลินสีด ผสมกับหมึกเพื่อลดความเหนียวของหมึกลง
- น้ำมันสน ทินเนอร์ ใช้ล้างแผ่นแม่พิมพ์
- อุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่นๆ

ขั้นตอนการพิมพ์ทดสอบ

- ล้างแผ่นแม่พิมพ์ให้สะอาด เพื่อลบคราบวานิชและผงยางสนออกให้หมด
- อัดหมึกลงบนแผ่นแม่พิมพ์ผสมหมึกกับน้ำมันลินสีดพอประมาณแล้วเจือสีหมึกอื่น เช่น น้ำเงิน เขียว ตามต้องการ
- เช็ดหมึกด้วยกระดาษลอกลายพอประมาณ ถ้าเช็ดมากเกินไปจะทำให้หมึกหมดและผลงานไม่ได้ น้ำหนักอย่างที่คิดได้
- เตรียมกระดาษพิมพ์ พ่นน้ำทั้งด้านหน้าและหลังเพื่อเพิ่มความชื้นให้กระดาษทำให้หมึกติดกระดาษง่ายขึ้น
- นำแผ่นแม่พิมพ์เข้าแทนพิมพ์
- นำกระดาษผลงานที่พิมพ์เสร็จแล้วมาดูเพื่อพัฒนาแก้ไขผลงานต่อไป

ขั้นตอนการพิมพ์

- ล้างแผ่นแม่พิมพ์ให้สะอาด เพื่อลบคราบวานิชและผงยางสนออกให้หมด
- ตะไบขอบแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้เข้าแทนพิมพ์ง่ายขึ้น ป้องกันกระดาษขาดจากการเข้าแทน
- อัดหมึกลงบนแผ่นแม่พิมพ์ผสมหมึกกับน้ำมันดินสีดพอประมาณแล้วเจือสีหมึกอื่น เช่น น้ำเงิน เจียว ตามต้องการ
- เช็ดหมึกด้วยกระดาษลอกลายพอประมาณ ถ้าเช็ดมากเกินไปจะทำให้หมึกหมดและผลงานไม่ได้ น้ำหนักอย่างที่คิดได้
- เตรียมกระดาษพิมพ์ พ่นน้ำทั้งด้านหน้าและหลังเพื่อเพิ่มความชื้นให้กระดาษทำให้หมึกติดกระดาษง่ายขึ้น
- นำแผ่นแม่พิมพ์เข้าแทนพิมพ์
- นำกระดาษผลงานที่พิมพ์เสร็จแล้วจึงด้วยกาวน้ำเพื่อให้ผลงานเรียบ
- เก็บผลงาน เสร็จกระบวนการพิมพ์

เทคนิคการทำภาพพิมพ์กระดาษ

- ตัดกระดาษส่วนที่ต้องการทำเป็นสี่ด้วยคัตเตอร์
- นำกระดาษส่วนนั้นๆ มากลึงกับหมึกพิมพ์ตามสีที่ต้องการ
- เมื่อเสร็จแล้ว นำกระดาษบุรูฟรองด้านล่างและวางงานภาพพิมพ์หงายขึ้น เอาชิ้นส่วนที่กลึงหมึกแล้วมาวางคว่ำลงบนส่วนที่ต้องการจะทำจนครบ และนำกระดาษบุรูฟมาปิดด้านบน
- จากนั้นนำสั๊กหลอดมาทับด้านบนสุด จึงปฏิบัติการพิมพ์
- ใช้คัตเตอร์ค่อยๆ แซะกระดาษที่กลึงหมึกออก ก็จะได้ผลงานภาพพิมพ์ที่เสร็จสมบูรณ์
- เก็บผลงาน เสร็จกระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์กระดาษ

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

องค์ประกอบของผลงานหรือลักษณะของส่วนประกอบต่างๆ ของผลงานศิลปะ ที่นำมาสร้างรวมกัน เพื่อทำให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ที่มีความสมบูรณ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งในเรื่องความงามและความน่าสนใจ ในทางศิลปะเรียกส่วนประกอบเหล่านี้ว่า ทักษะทางศิลปะ (Visual Element) ซึ่งมีอยู่หลายชนิดด้วยกัน คือมีทั้ง เส้น สี น้ำหนัก รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว พื้นที่ว่าง สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นร่วมกัน เพื่อเน้นให้ภาพผลงานนั้นเกิดความสมบูรณ์ และเหมาะสมเป็นไปตามเจตนาารมณ์ของเรื่องราว เนื้อหา อีกทั้งยังสอดคล้องกับลักษณะของรูปแบบที่ถูกกำหนดขึ้น ทั้งนี้เพราะศิลปะมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นหรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็นการแสดงออก อันเป็นผลที่เกิดมาจากโครงสร้างทางวัตถุ เราเรียกส่วนประกอบแรกว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม และส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้นองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะ ก็คือ รูปทรงกับเนื้อหาหรืออาจใช้คำว่า รูปแบบกับเนื้อหา ดังนั้น ในผลงานศิลปนิพนธ์ จึงถูกสร้างขึ้นด้วยส่วนประกอบต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วเช่นกัน ส่วนประกอบเหล่านั้น สามารถแยกวิเคราะห์ออกเป็นข้อๆ คือ

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Element) เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดมุ่งหมาย ผลงานในแต่ละชิ้นจะประกอบด้วยทัศนธาตุที่หลากหลาย ในทุกๆ ทัศนธาตุที่นำมาใช้นั้น จะต้องสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดจากการประสานกลมกลืน เพื่อผลสูงสุดของผลที่เกิดขึ้นกับภาพผลงาน แต่ในการวิเคราะห์นั้น จำเป็นต้องแยกทัศนธาตุออกเป็นส่วนๆ เพื่อศึกษาการทำงานและคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละทัศนธาตุ รวมถึงการทำงานร่วมกัน ดังนั้น ผลงานศิลปนิพนธ์จึงประกอบด้วยทัศนธาตุต่างๆ หลากหลายลักษณะ ดังจะแยกออกมาเพื่อการวิเคราะห์ได้ดังนี้

รูปทรง (Forms)

1. รูปทรงของคนเป็นรูปทรงที่ข้าพเจ้าแทนถึงต้นเหตุของปัญหาที่ทำให้เกิดภัยธรรมชาติอยู่ตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์มีความเห็นแก่ตัว และท้ายที่สุดตัวมนุษย์เองก็คือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ ซึ่งเกิดจากฝีมือของมนุษย์นั่นเอง

2. รูปทรงของนก หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่จะมาแทนที่มนุษย์ ในขณะที่มนุษย์ใกล้จะสูญพันธุ์ ซึ่งข้าพเจ้านำนกเหล่านี้มาอยู่อาศัยตามบ้านเรือนของมนุษย์ โดยนกจะถูกสร้างให้มีลักษณะของหน้าตาที่กำลังแสดงการเยาะเย้ย

3. รูปทรงของต้นไม้ หมายถึงรูปทรงที่แสดงให้เห็นถึงการกอบโกยหวังผลประโยชน์จากธรรมชาติของมนุษย์ โดยไม่สนใจว่าธรรมชาติจะเป็นเช่นไร

4. รูปทรงของเรือที่ภายในมีตึกสูงหรือสิ่งก่อสร้าง ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์อยู่ในตัวเรือ ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นว่ามนุษย์หลงไหลไปกับวัตถุ สะท้อนให้เห็นส่วนลึกของจิตใจมนุษย์ ซึ่งแม้แต่เรือ ที่ต้องการสื่อถึงการช่วยชีวิตก็ไม่สามารถช่วยอะไรมนุษย์ได้จากผลการกระทำของมนุษย์เอง

ลักษณะผิว (Textures)

1.ข้าพเจ้าได้สร้างคราบน้ำบนเรือนร่างของคน เพื่อสื่อความหมายให้เห็นถึงภัยธรรมชาติจากน้ำ ที่เกิดโดยผลพวงจากการกระทำของมนุษย์ที่มีต่อธรรมชาติและสะท้อนกลับมาเกิดขึ้นกับมนุษย์เอง

2.ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวบริเวณด้านล่าง โดยทำให้ผิวมีลักษณะคล้ายหิน เพื่อสร้างระยะและมิติของภาพให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวของดินที่แตกกระแหง บ่งบอกถึงภัยธรรมชาติที่กำลังคุกคามมนุษย์

4.ลักษณะพื้นผิวของสังกะสี ซึ่งมีคราบเลือดเกาะติดที่กำแพงของบ้าน ข้าพเจ้าสร้างให้เห็นถึงความน่ากลัว ความโหดร้าย ของภัยธรรมชาติ

5. ลักษณะพื้นผิวที่เป็นคราบ แสดงถึงร่องรอยที่หลงเหลือจากภัยธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความหวาดกลัวของมนุษย์เมื่อถูกภัยธรรมชาติลงโทษ

สี (Colour)

ผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าใช้สีที่อยู่ด้านหลังของภาพผลงานหลายสีผสมกัน ซึ่งมีทั้งสีเหลือง สีส้ม สีแดง และสีดำ เพื่อสร้างให้ดูเหมือนไฟและควัน ลักษณะดังกล่าวสร้างความหม่นหมองให้เกิดขึ้นกับผลงานและเป็นไปตามเนื้อเรื่องที่ต้องการแสดงออก

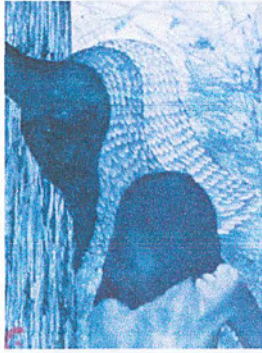

ผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้า จะใช้สีดำอน้ำเงินเป็นโครงสร้างหลักในการคลุมบรรยากาศ โดยบรรยากาศของสีดังกล่าว จะให้ความรู้สึกหม่นหมอง สิ้นหวัง แล้วใช้สีส้ม เพื่อแสดงถึงภัยธรรมชาติที่กำลังคืบคลานเข้ามาสู่สังคมมนุษย์

ข้าพเจ้าใช้สีที่สดใสบรรยากาศ เพื่อเน้นสิ่งก่อสร้างที่มีสีดำอมเขียวให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อสะท้อนให้เห็นสาระทางความคิด ซึ่งปรากฏอยู่ในสิ่งก่อสร้างที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

น้ำหนัก (Volume)

1. น้ำหนักของปีกนกที่ปรากฏในงาน ข้าพเจ้าสร้างน้ำหนักจากเข้มไปอ่อน ซึ่งในน้ำหนักอ่อนสุด ข้าพเจ้าต้องการทำให้กลืนไปกับท้องฟ้าด้านหลัง เพื่อสร้างให้รูปทรงของปีกนกมีการเคลื่อนไหวและไม่แข็งกระด้างเกินไป

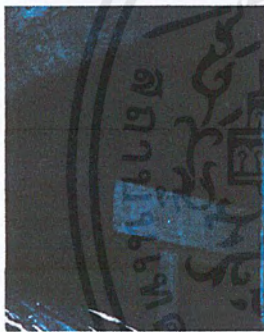
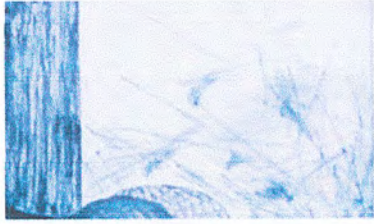

2. น้ำหนักของนกที่มีการสร้างน้ำหนักให้นุ่มนวล ทำให้รูปทรงของนกมีปริมาตรและมีมิติ และมีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งเกิดการแบ่งระยษหน้าและระยษหลังของรูปทรง โดยเฉพาะระยษหลัง ที่ข้าพเจ้าสร้างให้มีน้ำหนักที่เข้ม เพื่อผลักดันน้ำหนักให้อยู่ด้านหลัง และมีผลทำให้รูปทรงของนกซึ่งอยู่ระยษหน้ามีความชัดเจนยิ่งขึ้น

3. น้ำหนักที่ปรากฏในผลงานส่วนใหญ่ทำให้ผลงานมีปริมาตร มีมิติมากขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าพยายามใช้มิติดังกล่าวบอกเล่าถึงความรู้สึกน่ากลัว ซึ่งอาจจะแสดงถึงภัยธรรมชาติที่กำลังคุกคามมนุษย์ อยู่อย่างไม่รู้ตัวตลอดเวลา

พื้นที่ว่าง (Space)

1. พื้นที่ว่างตรงส่วนที่มีน้ำหนักอ่อน ข้าพเจ้าสร้างขึ้นส่วนใหญ่ก็เพื่อบอกเล่าเรื่องราวและอุปสรรคความยุ่งเหยิง ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นจากภัยธรรมชาติ ทั้งนี้เพราะข้าพเจ้าจะสร้างทั้งพื้นผิวและเส้นลงบนพื้นที่ว่าง ซึ่งให้ความรู้สึกอิสระ กระจัดกระจาย และพื้นที่ว่างยังมีส่วนช่วยให้รูปทรงรอบข้างดูเด่นขึ้น

2. ข้าพเจ้าใช้พื้นที่ว่างที่มีน้ำหนักเข้มเพื่อผลัดกระยะของวัตถุที่อยู่ด้าน ให้เกิดความเด่นชัดและเป็นการแยกระยะหน้าระยะหลังของรูปทรง ซึ่งในพื้นที่ ที่มีน้ำหนักเข้มดังกล่าว ยังให้ความรู้สึกลึกลับน่ากลัว และอาจหมายถึงภาวะบางอย่างที่เราไม่สามารถรับรู้ได้หรือคาดเดาได้ว่าจะเกิดขึ้น

เส้น (Line)

เส้นในผลงานของข้าพเจ้า ปรากฏอยู่โดยทั่วไปในผลงาน แต่เส้นที่สามารถมองเห็นได้จากการมองไปที่หน้าต่าง หมายถึง ความวุ่นวาย ความยุ่งเหยิงที่เกิดขึ้น โดยไม่ทันรู้ตัวจากภาวะของภัยธรรมชาติ

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

ในผลงานศิลปะนอกจากวิเคราะห์ทัศนธาตุแล้วนั้น จะต้องมีส่วนของการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบศิลป์ เพื่อให้เกิดความรู้ในการวิเคราะห์การจัดภาพผลงาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การที่จะทำงานศิลปะให้ออกมาเป็นผลที่ดีนั้น จะต้องประกอบไปด้วยหลายสิ่ง หลายอย่าง นอกเหนือจากอารมณ์ความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างสรรค์ศิลปะ และผลงานศิลปะที่ดีนั้น ผู้ที่สร้างสรรค์จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจในหลักการขององค์ประกอบศิลป์ และการจัดการทางทัศนศิลป์ เพื่อให้ผลงานที่สร้างสรรค์นั้นตรงกับความต้องการและแนวความคิด ซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ จากตัวอย่างผลงานของข้าพเจ้าดังนี้

ภาพวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2

เอกภาพคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความกลมกลืนเข้ากันได้ ในทางศิลปะเอกภาพหมายถึง การประสานหรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ นั่นคือความสมบูรณ์ ความเหมาะสมซึ่งเป็นไปตามความคิด และความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการนำเอาทฤษฎีท่าทางของศิลปะมาประกอบกันขึ้นด้วยหลักของการจัดองค์ประกอบของภาพเพื่อให้ทัศนธาตุต่างๆเหล่านั้น แสดงคุณค่าในตัวเองตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งลักษณะของการจัดองค์ประกอบของภาพหรือการจัดผลงานของข้าพเจ้านี้ สามารถแยกเพื่อทำการวิเคราะห์ลักษณะของการจัดภาพที่ได้ปรากฏขึ้น โดยละเอียด ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพเป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพโดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งในผลงานที่มีชื่อว่า ความกระหายครั้งสุดท้าย (The last of thirst) นี้ ถูกสร้างขึ้นด้วยหลักการของเอกภาพที่มีการใช้ดุลยภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยการสร้างให้เกิดการถ่วงดุลย์ของรูปทรงที่แตกต่างกัน ซึ่งในผลงานได้ปรากฏลักษณะของดุลยภาพเป็นดุลยภาพแบบอสมมาตรที่เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยในภาพผลงาน

ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ ความเป็นเด่นที่เกิดขึ้นได้แก่ความเด่นที่เกิดจากความขัดแย้งของสีจากรูปทรงหมายเลข 1,2,6,8 จากภาพรวมของผลงานทั้งหมด อีกทั้งความเด่นที่เกิดขึ้นคือความเด่นที่เกิดจากสัดส่วนของรูปทรงหมายเลข 1 เพราะเป็นรูปทรงที่มีสัดส่วนใหญ่และมีรายละเอียดที่ค่อนข้างชัดเจนในการถ่ายทอดเรื่องราวในผลงานของข้าพเจ้า

ความเป็นรอง (Subordination)

ความเป็นรองปรากฏขึ้นในรูปทรงหมายเลข 6 ที่ไม่ค่อยแสดงรายละเอียด แต่ก็ถือว่ามีความสำคัญมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

การแปรเปลี่ยน (Variation)

การแปรเปลี่ยนเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย จากทิศทางของรูปทรงที่ปรากฏอยู่ในผลงานชิ้นดังกล่าวของข้าพเจ้า ไม่ว่าจะเป็นรูปทรงหมายเลข 3,4,7 และ 11 เรียงตามลำดับ ซึ่งถ้าหากมองลักษณะของการแปรเปลี่ยนที่ปรากฏอยู่จากกลุ่มของรูปทรงทั้งหมด จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของทิศทางตามหมายเลขดังกล่าวข้างต้น โดยมีทิศทางแนวตั้งและแนวนอนสลับกัน

ความขัดแย้ง (Contrast)

ข้าพเจ้าสร้างความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในผลงาน ก็เพื่อสร้างความน่าสนใจและลดความกลมกลืนที่อาจจะมามากจนทำให้ผลงานเกิดการซ้ำ ซึ่งกลายเป็นความน่าเบื่อที่จะเกิดขึ้นในผลงานของข้าพเจ้า แต่ถึงอย่างไรความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความมีเอกภาพของผลงาน และในผลงานชิ้นดังกล่าวสามารถแยกออกตามลักษณะของความแตกต่าง ได้ดังนี้

ความขัดแย้งของพื้นผิวและน้ำหนัก ความขัดแย้งของพื้นผิวและน้ำหนักของผลงานชิ้นดังกล่าวนี้เกิดขึ้นชัดเจนระหว่างกลุ่มของรูปทรงทั้งหมดกับพื้นด้านล่างของผลงาน เนื่องจากพื้นผิวและน้ำหนักด้านล่างถูกสร้างให้มีลักษณะหนักเบา ซึ่งมีผลทำให้เกิดผลความแตกต่างและเกิดความขัดแย้งกันระหว่างรูปทรงทั้งหมดกับพื้นหลังของผลงาน

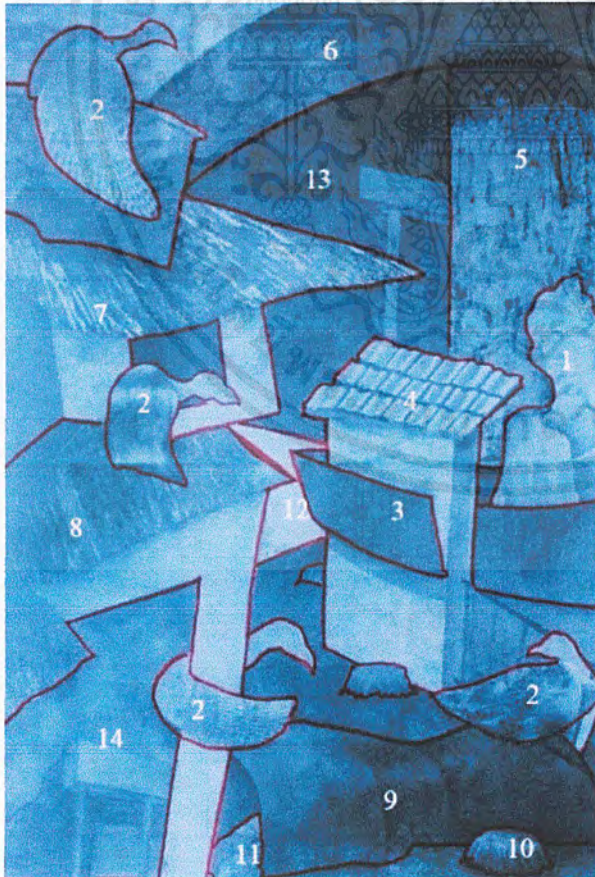
ความขัดแย้งของสี เนื่องจากผลงานในชั้นดังกล่าวนี้ใช้สีโครงหลักคือสีดำอมเขียวในรูปทรงหมายเลข 1,4,6,9 ขัดแย้งกับรูปทรงหมายเลข 8 อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้เกิดความเป็นเด่นในผลงาน

พลังความเคลื่อนไหว (Dynamic)

พลังความเคลื่อนไหวเกิดขึ้นในรูปทรงทางด้านล่างขวาของภาพผลงานที่ประกอบไปด้วยรูปทรงหมายเลข 4,6,11 ที่มีทิศทางเคลื่อนไปด้านขวา ต่อเนื่องและสัมพันธ์กันส่งผลให้เกิดพลังความเคลื่อนไหวขึ้นเล็กน้อย

จังหวะและการซ้ำ (Rhythm and Repetition)

สำหรับจังหวะและการซ้ำนั้น คือการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะที่ซ้ำกันสร้างประกอบกันขึ้นเพื่อให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ เป็นไปตามความคิดและความต้องการในการสร้างสรรค์ ซึ่งเกิดขึ้นในส่วนของรูปทรงซึ่งมีการใช้รูปทรงของนกที่ซ้ำกัน

ภาพวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพเป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพโดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งในผลงานที่มีชื่อว่า ซีนชมระทมควัน (Herculaneum) นี้ ถูกตั้งขึ้นด้วยหลักการของเอกภาพที่มีการใช้ดุลยภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยการสร้างให้เกิดการถ่วงดุลย์ของรูปทรงที่แตกต่างกัน ซึ่งในผลงานได้ปรากฏลักษณะของดุลยภาพเป็นดุลยภาพแบบสมมาตรที่หนักไปด้านซ้ายในภาพผลงาน

ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ ความเป็นเด่นที่เกิดขึ้นได้แก่ความเด่นที่เกิดจากความขัดแย้งของสีจากรูปทรงหมายเลข 8,14 เนื่องจากการผลงานชิ้นนี้ใช้โครงสร้างหลักที่มีสีเขียว คือ สีดำอมน้ำเงิน ซึ่งข้าพเจ้าใช้สีส้ม สีน้ำตาล มาสร้างความขัดแย้งให้เกิดเป็นความเด่นขึ้นในภาพผลงาน

ความเป็นรอง (Subordination)

ความเป็นรองปรากฏขึ้นในรูปทรงหมายเลข 3,9,10 ซึ่งข้าพเจ้าใช้หลักการความขัดแย้งของสี แต่ยังไม่มากเท่าสีในหมายเลข 14 ที่ขัดแย้งกันอย่างเด่นชัด แต่ก็ถือว่ามีความสำคัญมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

การแปรเปลี่ยน (Variation)

การแปรเปลี่ยนปรากฏในรูปทรงที่มีความแตกต่างกันอย่างมาก ระหว่างรูปทรงหมายเลข 2,10 หรือ 11 กับ รูปทรงหมายเลข 4,5,6,7,8 หรือ 9 ซึ่งถ้าหากมองลักษณะของการแปรเปลี่ยนที่ปรากฏอยู่จากรูปทรงทั้งหมด จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของขนาด

ความขัดแย้ง (Contrast)

ข้าพเจ้าสร้างความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในผลงาน ก็เพื่อสร้างความน่าสนใจและลดความกลมกลืนที่อาจจะมามากจนทำให้ผลงานเกิดการซ้ำ ซึ่งกลายเป็นความน่าเบื่อที่จะเกิดขึ้นในผลงานของข้าพเจ้า แต่ถึงอย่างไรความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความมีเอกภาพของผลงาน และในผลงานชิ้นดังกล่าวสามารถแยกออกตามลักษณะของความแตกต่าง ได้ดังนี้

ความขัดแย้งของพื้นผิวและน้ำหนัก ความขัดแย้งของพื้นผิวและน้ำหนักของผลงานชิ้นดังกล่าวนี้ ปรากฏในรูปทรงหมายเลข 4,5,6 และ 7 ซึ่งขัดแย้งกับพื้นที่ว่างด้านหลัง หมายเลข 12 และ 13 เนื่องจากพื้นที่ว่างด้านหลังมีน้ำหนักขาวสุด ดำสุด ซึ่งมีผลให้เกิดความแตกต่าง และเกิดความขัดแย้งกันระหว่างพื้นผิวและน้ำหนัก

ความขัดแย้งของสี เนื่องจากผลงานในชิ้นดังกล่าวนี้ใช้สีโครงหลักคือสีดำอมน้ำเงิน ซึ่งขัดแย้งกับหมายเลข 14 อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้เกิดความเป็นเด่นในผลงาน

พลังความเคลื่อนไหว (Dynamic)

พลังความเคลื่อนไหวเกิดขึ้นในพื้นที่ว่างหมายเลข 14 ซึ่งข้าพเจ้าสร้างสรรค์ในลักษณะให้เหมือนไฟที่ปะทะจากภูเขาไฟ ลอยอยู่ในอากาศ จึงส่งผลให้เกิดพลังความเคลื่อนไหวที่สอดคล้องประสานกันอย่างกลมกลืนในรูปทรงหมายเลข 8

จังหวะและการซ้ำ (Rhythm and Repetition)

สำหรับจังหวะและการซ้ำนั้น คือการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะที่ซ้ำกันสร้างประกอบกันขึ้น เพื่อให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ เป็นไปตามความคิดและความต้องการในการสร้างสรรค์ ซึ่งเกิดขึ้นในส่วนของรูปทรงซึ่งมีการใช้รูปทรงของนกที่ซ้ำกัน

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม ภัยธรรมชาติ อันเกิดจากมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากมนุษย์ส่วนใหญ่หลงใหลในวัตถุ และความเจริญทางด้านเทคโนโลยี มนุษย์ให้ความสำคัญในการสร้างสิ่งทีเื้ออำนวยความสะดวกสบายของชีวิต การครอบครองและบริโภค โดยไม่สนใจผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับธรรมชาติ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นกังวลว่า วันใดวันหนึ่งโลกของเราอาจถึงคราวแตกดับเหมือนเช่นเมื่อหลายหมื่นหลายพันปีก่อน เพราะเมื่อโลกร้อนขึ้น ผลกระทบที่ตามมามีน่านับประการ ซึ่งแต่ก่อนเราก็รู้กันอยู่แล้วว่ามนุษย์ทำลายธรรมชาติไปมากเท่าใด แต่ตอนนี้มนุษย์คงอาจลืมคิดไปว่า ธรรมชาติได้หวนกลับมาลงโทษมนุษย์ และผลกระทบนั้นได้เกิดขึ้นแล้วทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็น เหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งล่าสุดที่ประเทศนิวซีแลนด์ อุทกภัยครั้งใหญ่ที่ประเทศไทย และไฟป่า เป็นต้น ฉะนั้นวิธีแก้ไข ก็คือการทำ ความเข้าใจและมีจิตสำนึกรักษ์น้ำ รักษ์ป่า และตระหนักว่าทรัพยากรธรรมชาติมิให้ใช้อย่างจำกัด ไม่ควรทำลาย

ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้ข้าพเจ้านำแนวความคิดเสนอเป็น โครงการศิลปะนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อ “รสชาติแห่งการกอบโกย” ซึ่งข้าพเจ้าได้พบเห็นสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับการเอารัดเอาเปรียบ ธรรมชาติของมนุษย์ในสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ส่วนตน ข้าพเจ้าจึงทำการเก็บข้อมูล และนำมาพัฒนาภาพร่าง และเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ ตลอดจนจนขยายเป็นผลงานจริง โดยทั้งหมดนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น ซึ่งใช้กรรมวิธีภาพพิมพ์ เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรด (Etching) โดยการใส่ แผ่นทองแดง(Copper Plate) เป็นแม่พิมพ์ พร้อมทั้งได้ทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุ วิเคราะห์การจัด องค์ประกอบของภาพ ซึ่งข้าพเจ้าได้ปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาภายในชิ้นงาน นั้นๆ จนเกิดความสมบูรณ์ ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์แก่ผู้ศึกษาและผู้สนใจในแนวทางของศิลปะที่มี ลักษณะเช่นเดียวกับข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น ได้พบปัญหาที่สำคัญในเรื่องของการใช้ลักษณะพื้นผิว (Texture) ให้เหมาะสมกับลักษณะของงาน เพราะว่าเมื่อเราไม่มีประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานเท่าที่ควร เราจึงไม่สามารถคาดเดาได้ว่า เมื่อพิมพ์ภาพผลงานจริงแล้ว พื้นผิวจะออกมาเป็นอย่างไร

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าแนวทางการพัฒนาผลงาน ขั้นตอนการสร้างสรรค์เทคนิค และวิธีแก้ปัญหาของข้าพเจ้า สามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้ หรือผู้ที่กำลังสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะเดียวกับข้าพเจ้าให้มีความเข้าใจในวิธีการและขั้นตอนต่างๆ ของการสร้างสรรค์ผลงานได้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. 2545. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.
- เจมส์ มาร์ติน. 2553. โลกแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น.
- ชลูด นิ่มเสมอ. 2544. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.
- ห้องฟ้าจำลองกรุงเทพ. “ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
http://203.172.130.100/nfe_webkm/report_pdf.php?enc_id=2209 (วันที่ค้นข้อมูล :
15 กุมภาพันธ์ 2554)
- วิภา รุ่งคิดโรจน์. 2537. ภัยธรรมชาติและการลดภัยพิบัติในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
กรมอุตุนิยมวิทยา.
- สมิทธ ธรรมสโรช. 2534. ภัยธรรมชาติในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมอุตุนิยมวิทยา.
- สำนักพยากรณ์อากาศ. 2546. พยากรณ์อากาศและการเตือนภัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรม
อุตุนิยมวิทยา.
- หนังสือพิมพ์แนวหน้า. “ข่าวการเมือง,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.ryt9.com/s/nnd/1012671> (วันที่ค้นข้อมูล : 26 กุมภาพันธ์ 2554)
- หัตถภพ ตั้งมหาเมฆ. “Exhibition Review,” *Fineart* 5(สิงหาคม, 2551), หน้า 87-88
- Thai Commmerce. “ภัยจากธรรมชาติภัยของเศรษฐกิจโลก,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://rss2.thaichamber.org/upload/P16-22.pdf> (วันที่ค้นข้อมูล : 14 กุมภาพันธ์ 2554)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน **The Angry of Poseidon, 2011**

เทคนิค **ภาพพิมพ์โลหะ**

ขนาด **80x110 ซม.**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

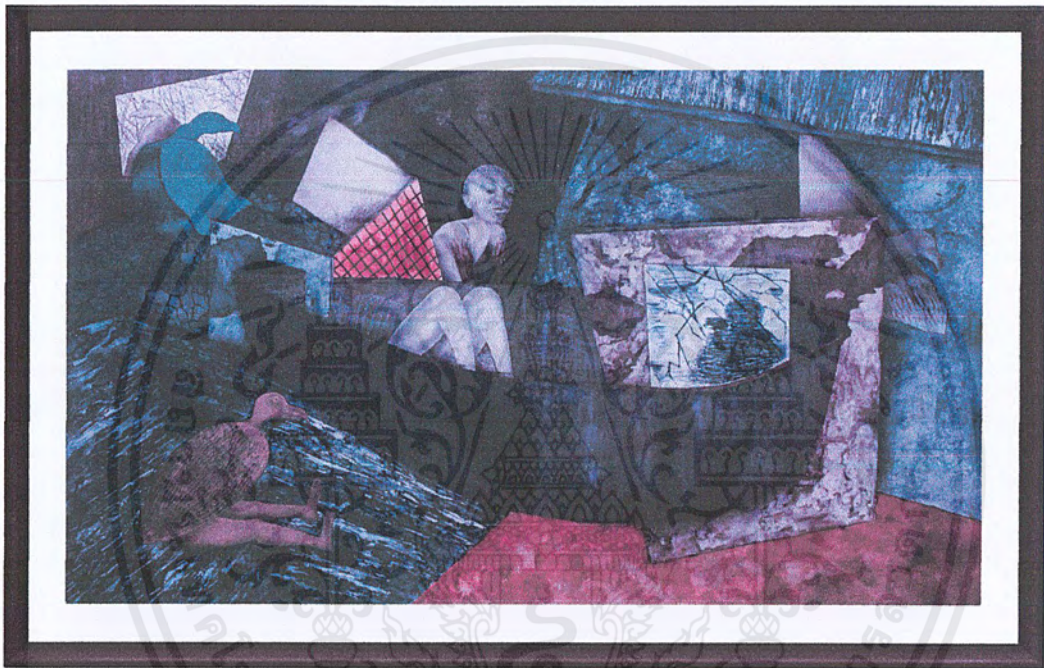

ชื่อผลงาน The last of thirst , 2011

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 120x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Hot and spicy, 2011

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 120x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Herculaneum, 2011

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 80x110 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวสุรีพร เสียงหวาน
วัน เดือน ปีเกิด 24 สิงหาคม 2532 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่ 32 ซ. กรุงธนบุรี 4 แขวง บางลำภูต่าง เขต คลองสาน กทม. 10160
โทร.0-2860-6076 , 089-497-7497
ประวัติการศึกษา 2543 โรงเรียนภาษานุสรณ์ ธนบุรี
2549 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2553 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2552 นิทรรศการศิลปภาพพิมพ์ Feat. ณ ห้องแสดงผลงานสุวรรณภูมิ บูม
2553 การแสดงผลงานประติมากรรมขนาดเล็ก ครั้งที่ 3
การแสดงผลศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 27